

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 464 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 5 ΜΑΐΟΥ 2007

0.80 ΕΥΡΩ

ΔΙΚΗ 17Ν

Διεκπεραίωση εντολών με απόφαση-καρμπόν

ΥΠΟΘΕΣΗ ΟΜΟΛΟΓΩΝ

Καραμανλής, ο μέγας
ηττημένος

ΣΕΛΙΔΑ 3

Απατεώνες
συνδικαλιστές

ΣΕΛΙΔΑ 6

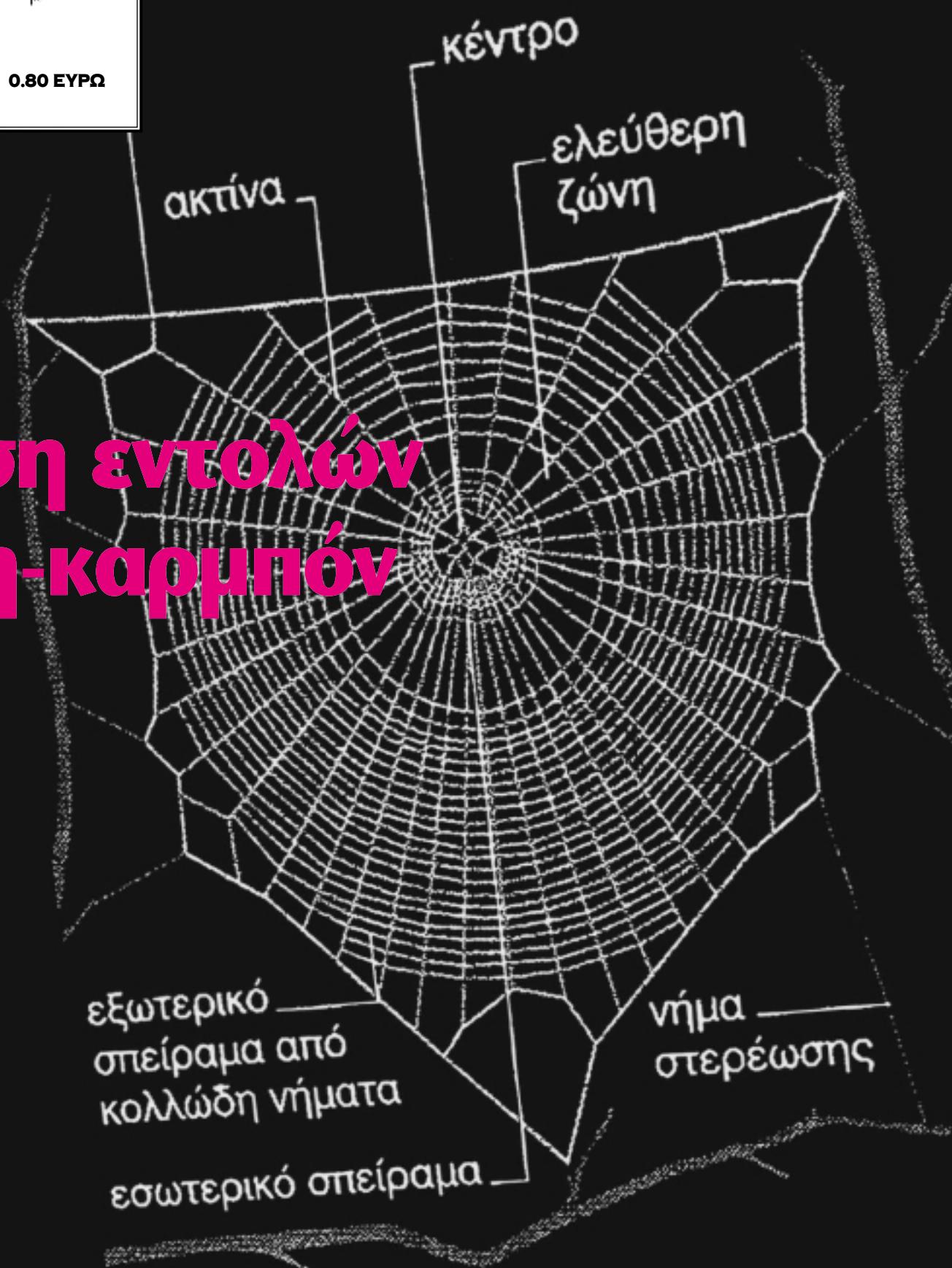
Η φοιτητική
εκδοχή του
κοινοβουλευτικού
κρετινισμού

ΣΕΛΙΔΑ 8

ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Στην ουρά της
αστικής πολιτικής

ΣΕΛΙΔΑ 7

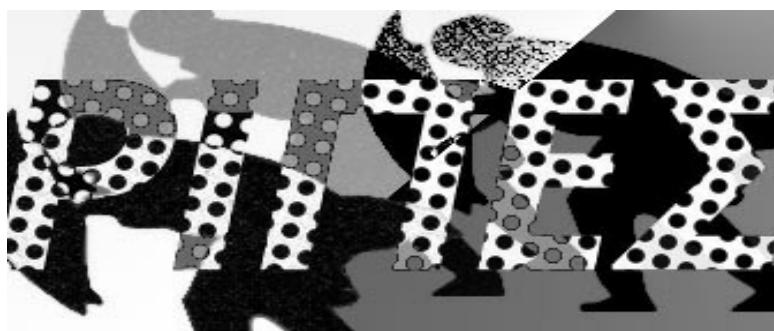
■ **Ιστός** αράχνης. Οργάνωση ενός ιστού

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

5/5: Αιθιοπία: Ημέρα νίκης - Ισπωνία: Ημέρα παιδιού 5/5/1851: Θάνατος Ναπολέοντα 5/5/1981: Θάνατος Μπόμπι Σαντς 5/5/1920: Σύλληψη Sacco - Vanzetti 5/5/1949: Ιδρυση Συμβουλίου Ευρώπης 5/5/1912: Πρώτο φύλλο Πράβντα 5/5/1919: Γέννηση Γεώργιου Παπαδόπουλου 5/5/1980: Ο Καρομανής εκλέγεται ΠτΔ 5/5/1970: Διαδήλωση για Βιετνάμ - τέσσερις νεκροί (ΗΠΑ) 6/5: Παγκόσμια ημέρα καρδιάς - Βουλγαρία: Ημέρα βοσκών - Δανία: Ημέρα προσευχής - Λίβανος: Ημέρα μαρτύρων 6/5/1953: Γέννηση Τόνι Μπλερ 6/5/1758: Γέννηση Maximilien Robespierre 6/5/1955: Είσοδος Γερμανίας στο NATO 7/5: Ημέρα γέλιου - Σκοτία: Ημέρα άνοιξης 7/5/1821: Μάχη Γραβίας 7/5/1999: Βομβαρδισμός κινέζικής πρεσβείας (Βελιγράδι) 7/5/2000: Ο Πούτιν πρόεδρος Ρωσίας 7/5/1953: Ιδρυση ΚΥΠ 7/5/1832: Συνθήκη Λονδίνου 7/5/1832: Ο Θωναράς βασιλίας Ελλάδας 7/5/1946: Εφαρμογή Αστικού Κώδικα (Ελλάδα) 7/5/1937: Καταστολή ισπανικής εξέγερσης - 500 νεκροί 7/5/1973: Βόμβες (EAN) σε πλατεία Ραγκαβή, Αμπελοκήπους και αυτοκίνητο Τζέιμς Πάρις 7/5/1892: Γέννηση Josip Broz Tito 7/5/1960: Ο Brezhnev πρόεδρος Σοβιετικής Ενωσης 8/5: Ημέρα ερυθρού σταυρού - ημισελήνου 8/5/1980: Ο Rǎdulescu πρόεδρος ΝΔ - πρωθυπουργός 8/5/1936: Απεργία εργατών (Θεσσαλονίκη) - 12 νεκροί - 282 τραυματίες 8/5/1948: Δολοφονία George Polk 8/5/1989: Απόπειρα κατά Πέτσου (17N) 8/5/1814: Γέννηση Mikhail Alexandrovich Bakunin 8/5/1887: Απαγχονισμός Alexander Ulyanov 9/5: Ημέρα Ευρώπης - αντιφραστικής νίκης 9/5/1976: "Αυτοκτονία" Ulrike Meinhof 9/5/1978: Εκτέλεση Aldo Moro (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 9/5/1945: Σύλληψη Κουίσλινγκ 9/5/2001: Θάνατος Νικόλαου Σαμψών (66 χρ.) 9/5/2004: Δολοφονία Αχμέντ Καντίροφ (Τσετσενία) 9/5/1933: Η CNT καλεί σε γενική απεργία 10/5/1933: Οι Ναζίστες καίνε χιλιάδες βιβλία 10/5/1941: Η Λελα Καραγιάνη συγκροτεί ομάδα "Μπουμπουλίνα" 10/5/1968: "Νύχτα οδοφραγμάτων" (Γαλλία) 10/5/1956: Απαγχονισμός Καραολή - Δημητρίου 10/5/1968: Συλλήψεις μελών ΠΑΜ - ΚΚΕ εσ. (Πειραιάς) 10/5/1968: Δολοφονία Γιώργου Τσαρουχά 10/5/1859: Φοιτητική εξέγερση (Αθήνα) 10/5/1825: Δημιουργία πρώτου ελληνικού στρατού 10/5/1944: Εκτέλεση 92 πατριώτων (Καισαριανή) 10/5/1947: Ψήφιση δύομάτος Τρούμαν (ΗΠΑ) 10/5/1981: Πρόεδρος Γαλλίας ο Mitterrand 10/5/1994: Ο Mandela πρώτος μαύρος πρόεδρος Νότιας Αφρικής 10/5/1973: Εκρήξεις βομβών (ΕΑΝ) σε δύο αμερικανικά αυτοκίνητα 10/5/1994: Κυβέρνηση Berlusconi με πέντε νεοφρασίστες 11/5: Ημέρα Bob Marley (Τζαμάικα) 11/5/1867: Ανακίρυξη κράτους - ουδετερότητας Λουξεμβούργου 11/5/1960: Σύλληψη Αιχμάν 11/5/1970: Αποδοκιμασία Παττακού από μαθητές (Παναθηναϊκό στάδιο) 11/5/1973: Συγκέντρωση φοιτητών (Νομική) - συλλήψεις 11/5/1987: Η Corazon Aquino πρόεδρος Φιλιππίνων.

● «Έίμαστε για τα μπάζα» ●●● Και μόνο γι' αυτή την ειλικρινέστατη δήλωση η σπήλαιο ξαναδιαβεί τον Βύρωνα ●●●

Με τ' άλλα μπάζα, αυτά της πολιτικής, τι θα κάνουμε; ●●● Που όπου βλέπουν βίαιη ενέργεια σπεύδουν να μιλήσουν για «προθοκάτορες» και «συνεργάτες της Ασφάλειας» ●●● Τουλάχιστον ο Βύρων έχει το δάρρος [ή την αφέλεια] να μιλά για «πολιτική βία» ●●● Ενώ τα μπάζα (της πολιτικής) δέλουν μονίμως το λαό σε ρόλο καρπαζεισπράκτορα ●●● Να τρώνε το ξύλο από τα ΜΑΤ και μετά να σκούζουν και να καταγγέλλουν ●●● Α, να μην το ξεχάσουμε, αν καμάρι επίδεση σε αστυνομικό τμήμα γίνεται στο Μεξικό ή την Κολομβία, χτυπούν όλοι μαζί παλαμάκια και εξυμνούν τη λαϊκή αντιβία ●●● Τα μπάζα ●●● «Η απόφασή μου είναι να μην ανεχδώ κανενάς είδους ενέργειες ή συμπεριφορές που πληγώνουν τους Έλληνες» ●●● Ο Κ. Καραμανής στο σαββατιάτικο διάγγελμά του ●●● Τα ψεύτικα τα λόγια τα

μεγάλα ●●● ή... όσο με πληγώνεις τόσο με πωρώνεις ●●● Πολύ μα δέλαμε να πληροφορηθούμε τις εντυπώσεις που απεκόμισε ο σύντροφος Μπερτινότι από το προσκύνημά του στο Αγιο Όρος ●●● Ο χριστιανοκομουνισμός γίνεται και πάλι της μόδας ●●● Και επειδή πολλοί δια σπέύσουν να λοιδορήσουν τον Μπερτινότι μα δέλαμε να τους δυμίσουμε ότι ●●● η «Κομμουνιστική Επανίδρυση» ήταν πριν μερικά χρόνια το καμάρι της εγχώριας «ριζοσπαστικής Αριστεράς» ●●● Μόνο εμείς οι «ακραίοι» την αποκαλούσαμε ανα-

δεωρητικό-οπορτουνιστικό μόρφωμα ●●● «Καταλυτικές απαντήσεις» έδωσε ο Τσιτουρίδης, είπε ο Αλογοσκούφης ●●● Άλατης μαγικά ο Σάββας; ●●● Τους έτριξε τα δόντια και αμέσως μαζεύτηκαν ●●● Ομως, το μαχαίρι το κρατούσε ο άρχων της Ραφήνας ●●● Ο κρυπτόμενος πίσω από τους υπουργούς του και αναμένων την εκτόνωση της κρίσης ●●● Και επειδή εξακολουθεί να ισχύει το των αρχαίων ημών προγόνων «συν Αθηνά και χείρα κίνει» ●●● Του έσκαβε το λάκκο του Σαββούλη και τον

◆ Για τις 5 του Σεπτέμβρη αναβλήθηκε η δίκη του συντρόφου Λευτέρη Σιδερή στο Εφετείο. Οπως είναι γνωστό, ο Λ. Σιδερής συνελήφθη στη διάρκεια αστυνομικής επιθέσης έξω από το Εφετείο, στις 27.10.2002, μέρα που προφυλακίστηκε ο Γ. Σερίφης, και πρωτόδικα έχει καταδικαστεί σε φυλάκιση 8 μηνών για «αντίσταση».

◆ Ποιος είπε ότι ο Πάγκαλος δεν έχει χιούμορ και δη δηλητηριώδες ή ότι δεν ξέρει να σφάζει με το μπομπάκι. «Τρεις βλακώδεις ερωτήσεις» του κάνουν οι δημοσιογράφοι, είπε. Και δίνει «τρεις βλακώδεις απαντήσεις»: «Θα κερδίσουμε τις εκλογές. Ο Γ. Παπανδρέου δεν έχει εκλεγεί με ημερομηνία λήξης στις επερχόμενες εκλογές. Είμαστε όλοι στρατιώτες του κινήματος». Είναι λοιπόν βλακεία να λέει κανείς ότι το ΠΑΣΟΚ θα κερδίσει τις εκλογές και ότι δεν θα τεθεί ζήτημα Γιωργάκη μετά την ήττα.

◆ «Η αμερικανική πρεσβεία διαβίβασε τις πληροφορίες στα κεντρικά της CIA στο Λαγκλεϊ, όπως όλα τα Ταμεία, είναι αυτοδιοίκητα και αυτάρκης οι-

Ακολούθησε ενημέρωση στον Βύρωνα Πολύδωρα από τον Αμερικανό πρέσβη κ. Τσαρλς Ρις και μια γιγαντιαία κινητοποίηση της Αντιτρομοκρατικής για τον εντοπισμό των "τρομοκρατών" (...) ο πρέσβης των ΗΠΑ κ. Τσαρλς Ρις χαρακτήρισε την κινητοποίηση ως δεήγμα της πολύ καλής συνεργασίας των ελληνικών αρχών με τις αμερικανικές» (το ρεπορτάριο της ΝΕΑ, 26.4.07, για την αστυνομική επιχείρηση της περασμένης εβδομάδας, που δεν ήταν φράσκο, αλλά μια κανονικότατη τρομοεπίδειξη, για να συνθίζουν οι πολίτες). ◆ «Οπως έρετε τα Ταμεία, όπως όλα τα Ταμεία, είναι αυτοδιοίκητα και αυτάρκης οι-

κονομικά να μπορούν να διαχειριστούν τα χρήματά τους». Ο Γεράσιμος Γιακουμάτος (συνέντευξη Τύπου 26.4.07) με τα απαραίμιλα ελληνικά του. Θα θέλαμε να ξέρουμε γιατί ο Καραμανής δεν τον βάζει στο Παιδείας.

◆ H.J.P. Morgan μαζί με άλλες αμερικανικές τράπεζες μπλέκονται σε ένα σκάνδαλο που έχει κάνει πάταγο στις ΗΠΑ. Λάδωναν κολέγια, πανεπιστήμια και καθηγητές, με αντάλλαγμα να συστήνουν τις συγκεκριμένες τράπεζες στους φοιτητές για να τιάρουν φοιτητικά δάνεια. Στο σκάνδαλο εμπλέκονται μερικά από τα γνωστότερα αμερικανικά πανεπιστήμια, όπως το Κο-

λούμπτια και το Τζον Χόπτκινς. Οποιαδήποτε ομοιότητα με ελληνικές κοταστάσεις θα πρέπει να αποκλείστε. Εδώ η J.P. Morgan κάνει μπήκνες -και χοντρές μάλιστα- με το δημόσιο, χωρίς να πληρώνει μιζά σε κανέναν.

◆ Οργισμένος και απογοητευμένος δηλώνει ο Σεραφείμ Φωντανίδης, επειδή η νέα ιδιοκτησία της «Ελευθεροτυ-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

πίαση» τον διέταξε, μέσω λογιστήριου μαδίστα, να τα μαζέψει και να φύγει δυο μήνες πριν τη λήξη της σύμβασής του. Εντάξει, χαμένος δεν θα πάει ο Σεραφείμ (ή χρηματοδότηση της βιλάρας στην Τήνο θα εξασφαλιστεί από άλλο πόστο, αλλά τον πείραξε το άγριο τσαλάκωμα από μια πανάσχετη κληρονόμο και έναν δικηγόρο της αράδας που το παίζει μεγαλειόδητης. Ομως, όπως έστρωσε κοιμάται. Από τότε που ανέλαβε η κληρονόμος αυτός έκανε την κότα και δεν της είπε ούτε μια φορά «όχι». Πουλήσει και κόσμο και κάποιες αρχές που είχε η εφημερίδα (ναι, αρχές έχουν και οι οιστικές εφημερίδες και αποτελούν μέρος του εμπορικού τους προφίλ). Τώρα που την πάτησε είναι αργά.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ολο μεγαλύτερος αριθμός ηγετών κοιτάζει προς την ίδια κατεύθυνση. Κανένας από αυτούς στήμερα δεν εκφρανεί μια ομιλία χωρίς να μιλήσει για την οικονομία, χωρίς να αναφερθεί στην Κίνα, χωρίς να επικαλεστεί την ενέργεια ή το περιβάλλον. Είναι μια θετική επανάσταση. Τόνι Μπλερ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

ματα που έχουν σχέση με το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων για να εξασφαλίσουν χρονικά και πολιτικά περιθώρια στην κυβέρνηση. Θεωρούμε προβλητικό για τη δικαιοσύνη και τη δημοκρατία μας το γεγονός ότι δεν έ

■ Ο επιμένων αμερικανικά

«Η αντιπραυλική ζώνη πρέπει να καλύπτει το σύνολο της Ευρώπης και το σύνολο των χωρών του ΝΑΤΟ», δήλωσε η Ντόρα Μπακογιάννη από το Οσλο, όπου μετέβη για να συμμετάσχει στη σύνοδο των υπουργών Εξωτερικών του ΝΑΤΟ. Αργότερα και μετά τις αντιδράσεις της αντιπολίτευσης, το υπουργείο Εξωτερικών χρειάστηκε να κάνει διευκρινιστική δήλωση, για να υποστρίξει ότι δεν έχει τεθεί θέμα «εγκατάστασης στην Ελλάδα τμημάτων της αντιπραυλικής ασπίδας».

Η διευκρίνιση, όμως, δεν έχει καμιά πρακτική σημασία. Από τη σημήνη που αποδέχεται την πρόληση της αμερικανικής αντιπραυλικής ασπίδας, που έχει προκαλέσει τη σκληρή αντιδραση της Ρωσίας, θα δεχτείς και τον όποιο σχεδιασμό, του οποίου την ευθύνη δεν έχεις εσύ. Αν οι Αμερικανοί κρίνουν ότι ο σχεδιασμός της αντιπραυλικής τους ασπίδας απαιτεί εγκατάσταση πυραύλων και ραντάρ και στην Ελλάδα, η ελληνική κυβέρνηση έχει ήδη δεσμευτεί πολιτικά να δώσει θετική απάντηση. Διότι δε μπορεί να αποδέχεται ως αναγκαία την κάλυψη σου από ένα οπλικό σύστημα και την ίδια στιγμή να αρνείται να εκχωρήσει έδαφός σου για την τοποθέτηση τμήματός του.

Εκείνο που μετράει πολιτικά, λοιπόν, είναι ότι η κυβέρνηση Καραμανλή (γιατί κυβερνητικές και όχι προσωπικές θέσεις απηχούν οι δηλώσεις Μπακογιάννη) επιμένει αμερικανικά σ' αυτό το μείζον ζήτημα, στο οποίο αντιδρούν ακόμα και κυβερνήσεις ινγετικών ιμπεριαλιστικών κρατών της Ευρώπης. Γ' αυτό, όλωστε, έκανε τη δήλωση η Μπακογιάννη, δεχόντας μετατόπιση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής από τον ευρωπαϊκό στον αμερικανικό άξονα.

■ Συντροφική απληθεγγύη

Ο αντιπρόεδρος της ΝΟΔΕ Αρτας της ΝΔ παραπέμφθηκε να δικαιούται στο Αυτόφωρο, με την κοιτηγορία της μαστροτείας. Κατηγορήθηκε ότι εξέδιδε 22 χρονη σπουδάστρια του ΤΕΙ Αρτας, η οποία συνελήφθη με προσημειωμένα χαρτονομίσματα (μπάτος εμφανίστηκε ως πελάτης). Η σπουδάστρια υποστήριξε ότι την εξέδιδε ο αντιπρόεδρος της ΝΟΔΕ και έτσι συνελήφθη.

Η αστυνομικοδικαστική πλευρά της υπόθεσης δεν θα μας απασχολούσε, αν ως πρωταγωνιστής της δεν εμφανίζοταν ένα «γαλάζιο» στέλεχος. Επί της ουσίας δε μπορούμε να μιλήσουμε, γιατί δεν έχουμε στα χέρια μας τα δεδομένα. Μας έκαναν εντύπωση, όμως, οι υπερασπιστικοί ισχυρισμοί του αντιπροέδρου. Ολα -υποστήριξε- είναι μια καλοστημένη παγίδα που του έστησε εσωκομματικός του αντίπαλος. Αυτός απλώς φιλοξενούσε την 22 χρονη φοιτήτρια στο σπίτι του και δεν έρει τίποτα για την ίδια και τις δραστηριότητές της! Από συντροφική αλληλεγγύη σκίζουν τα μπουμπούκια της σεμνότητας και ταπεινότητας.

Καραμανλής, ο μέγας ηττημένος

Οσο κι αν ακούγεται παράξενο, κατά τη δική μας κρίση ο μέγας ηττημένος από τη νέα εξελίξη του σκανδάλου των ομολόγων, την αποπομπή Τσιτουρίδη, δεν είναι ο Τσιτουρίδης αλλά ο Καραμανλής. Η τύχη του Τσιτουρίδη ήταν προδιαγεγραμμένη. Κάποια στιγμή θα έπαιρνε και επίσημα το ρόλο του αποδιοπομπαίου τράγου, για τον οποίο τον προετοίμαζαν όλοι. Και ποιος είναι στο κάτω-κάτω το Τσιτουρίδη; Ένας πολιτικός της αράδας, ένας απ' αυτούς που μάζεψε γύρω του ο Καραμανλής την τελευταία δεκαετία, για να φτιάξει μια δική του ομάδα και να μην είναι όμηρος των βαρύνων της ΝΔ. Ενα μυρμήγκι που έκανε φτερά και νόμισε ότι έγινε μελισσα (γνωστή η τύχη των μυρμηγκιών όταν βγάζουν φτερά).

Ο Τσιτουρίδης ήταν αναλώσιμος αλλά ο Καραμανλής δεν τον αντιμετώπισε ως τέτοιον. Αν τον είχε διώξει την πρώτη εβδομάδα που ξέσπασε το σκάνδαλο είχε ελπίδες να βγει ο ίδιος αλώβητος. Αν αφέσως μετά το Πάσχα έκανε ανασχηματισμό, είχε ελπίδες ν' αλλάξει την πολιτική απέντα και να εμφανιστεί ο ίδιος ως ο κυρίαρχος του παιχνιδιού. Δεν έκανε ούτε το ένα ούτε το άλλο, μολονότι του το εισηγούνταν στελέχη της ΝΔ και μάλιστα κάποιες από τις πολιές καρβάνες του κόμματος. Και πού κατέληξε; Να διώχνει τον Τσιτουρίδη και να μην πιστεύει κανένας τη δικαιολογία που ο ίδιος πρόβαλε για την αποπομπή. Γιατί, βέβαια, ακόμα και τα μικρά παιδιά στη χώρα μας γνωρίζουν ότι ο Τσιτουρίδης αποπέμφθηκε για να φορτωθεί το σκάνδαλο των ομολόγων κι όχι επειδή αποκαλύφθηκε δικαστική έρευνα για τον ειδικό γραμματέα του υπουργείου του Ευγ. Παπαδόπουλο.

Αν ήταν μόνο το τελευταίο, τότε θα υποχρεωνόταν σε παραίτηση ο Παπαδόπουλος. Δεν έγινε πιστευτός ο Καραμανλής γιατί υπάρχει προηγούμενο πάλι με τον Τσιτουρίδη. Οταν ξέσπασε το σκάνδαλο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς με τον Πανάγο και τους κουμπάρους, ο Τσιτουρίδης δεν αποπέμφθηκε από την κυβέρνηση, μολονότι είχε διορίσει έναν από διαύτους στο ΔΣ ασφαλιστικού ταμείου. Υποστήριξε πως δεν γνώριζε τις ποινικές του εμπιλοκές και τον διόρισε με βάση το βιογραφικό του. Το ίδιο έγινε και στην αρχή του σκανδάλου των ομολόγων με τον περιβόλο Αγάπιο Σημαιοφορίδη,

που ο Τσιτουρίδης διόρισε πρόεδρο του ΤΕΑΔΥ. Θεωρήθηκε πως ο υπουργός δεν φέρει καμιά πολιτική ευθύνη ακόμα και αν αποδεικνύονταν ποινικές ευθύνες του Σημαιοφορίδη. Πώς, λοιπόν, ξαφνικά απέκτησε πολιτικές ευθύνες ο Τσιτουρίδης για τον διορισμό του Παπαδόπουλου; Δυο μέτρα και δύο σταθμά; Αυτό ακριβώς αναφωτήθηκε και ο Τσιτουρίδης, γ' αυτό και είπε στον Αγγελόπουλο ότι έχει στηρίξουν τον Τσιτουρίδη και να τον βγάλουν από την απομόνωση; Τόσο πια αγαπά αυτόν τον βουλευτή του που ίθελε να τον διώξει «δόξη και τιμή»; Ως πιο πιθανή μας φαίνεται η εκδοχή του «τελειωτικού χτυπήματος» από την «Καθημερινή». Οταν η μεγαλύτερη εφημερίδα της παράταξης βγάζει ένα τέτοιο θέμα, σημαίνει ότι τα πράγματα είναι πολύ πιο σοβαρά από όσο τα είχαν εκτιμήσει ο Καραμανλής και οι συμβουλότορές του. Το βράδυ της Παρασκευής, όταν πληροφορήθηκε ότι το άλλο πρωί θα υπάρχει αυτή η είδηση, ο Καραμανλής και οι συμβουλότορές του. Το βράδυ της Παρασκευής, όταν πληροφορήθηκε ότι το άλλο πρωί θα υπάρχει αυτή η είδηση, ο Καραμανλής πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι δε μπορεί να γλιτώσει τον Τσιτουρίδη και τον εαυτό του από το κάστος της διατάρησής του στην κυβέρνηση. Τότε πρέπει να συνειδητοποιήσει όλα τα λάθη τακτικής που είχε κάνει μέχρι εκείνη τη στιγμή. Ετοιμαστεί να συνοδεύει την πρόστιμη ποινή της Καθημερινής για τον παπά του Σάββας».

Μόνο που και ο πιο φανατικός απαδού του αντιλήφθηκαν, ότι ελεγε φέματα. Ολοι κατάλαβαν ότι ο Τσιτουρίδης καραβομορήθηκε για την υπόθεση των ομολόγων και όχι για την υπόθεση Παπαδόπουλου. Δεν είναι λίγοι αυτοί που υποστήριξαν ότι ο Τσιτουρίδης και οι συμβουλότορές του δημοσίευμα της «Καθημερινής» για τον Παπαδόπουλο ήταν κατευθυνόμενο από το Μαξίμου, προκειμένου να «φραγωθεί» ο Τσιτουρίδης. Δεν μας ορέσει η συνωμοσιολογία (αν και τέτοιες ιντριγκες δεν είναι καθόλου σπάνιες στην αστική πολιτική), όμως αν ισχύει αυτό, τότε τα πράγματα είναι ακόμα και οι μόλις ένα-δυο χρόνια πίσω. Η φθορά της κυβέρνησης είναι αρκετά γρήγορη πλέον και μόνο με εκλογές μπορεί να σταματήσει.

■ Διαρκής πολιτική κρίση

Εκείνο που αξίζει να σχολιαστεί -για να μη μένουμε στις παραπολιτικές πλευρές αυτής της υπόθεσης- είναι η επανεμφάνιση της πολιτικής κρίσης που μαστίζει το σύστημα εξουσίας στη χώρα μας εδώ και τουλάχιστον δυο δεκαετίες.

Η κυβέρνηση Καραμανλή ήταν στο ξεκίνημά της μια πανίσχυρη κυβέρνηση. Οχι γιατί είχε αναρριχηθεί στην εξουσία επικεφαλής κάποιου λαϊκού κινήματος, όχι γιατί ενέπνευε και έπειθε με το πολιτικό της πρόγραμμα, αλλά γιατί η πλειοψηφία την είχε ψηφίσει ακολουθώντας το δρόμο του «μικρότερου κακού», ενώ ενισχύεται το κατασταλτικό οπλοστάσιο του κράτους, που έχει πάρει μια μορφή εντελώς ασύμβατη με το σημερινό επίπεδο της ταξικής πάλης. Δεν είναι, βέβαια, η γενική απειλή της «τρομοκρατίας», ούτε η ειδική απειλή από τις εκδηλώσεις πολιτικής αντιβίας (οι οποίες αλλωστε είναι και χαμηλότερης έντασης και μικρότερης έκτασης σε σχέση με το παρελθόν) που οδηγούν στην υπερδιγκωση και του μηχανισμού καταστολής και του νομικού οπλοστάσιου. Είναι αυτή η απειλή που έχει πάρει μια μορφή εντελώς ασύμβατη με το σημερινό επίπεδο της ταξικής πάλης.

Οι αστικές δυνάμεις δεν ασχολούνται ιδιαίτερα μ' αυτή την προσπτική, όμως δεν μένουν και με σταυρωμένα χέρια. Ολοι οι μηχανισμοί ενσωμάτωσης εργάζονται με σταθερούς ρυθμούς, ενώ ενισχύεται το κατασταλτικό οπλοστάσιο του κράτους, που έχει πάρει μια μορφή εντελώς ασύμβατη με το σημερινό επίπεδο της ταξικής πάλης. Δεν είναι, βέβαια, η γενική απειλή της «τρομοκρατίας», ούτε η ειδική απειλή από τις εκδηλώσεις πολιτικής αντιβίας (οι οποίες αλλωστε είναι και χαμηλότερης έντασης και μικρότερης έκτασης σε σχέση με το παρελθόν) που οδηγούν στην υπερδιγκωση και του μηχανισμού καταστολής και του νομικού οπλοστάσιου. Είναι αυτή η απειλή που έχει πάρει μια μορφή εντε

■ ΗΠΑ

Η μεγάλη μπίζνα των φοιτητικών δανείων

Οσο περνάει ο καιρός τόσο φουσκώνει το σκάνδαλο με τα «δωράκια» που έδινε η «βιομηχανία» παροχής δανείων στους φοιτητές των αμερικάνικων πανεπιστημάτων για να την προτιμήσουν. Καθηγητάδες και διευθυντάδες, οι οποίοι εκτός της θεσούλας τους σε ιδιωτικά πανεπιστήμια κατέχουν θέσεις σε διοικητικά συμβούλια τραπεζών και εταιριών παροχής φοιτητικών δανείων, έπαιρναν μεγάλα πακέτα μετοχών ή επιχορηγήσεων από τις εταιρίες αυτές και λειτουργούσαν σαν ντίλερ για να κατευθύνουν τους φοιτητές των πανεπιστημάτων να δανειστούν απ' αυτές.

■ Διαπλεκόμενοι παντού

Ο αντιπρόεδρος του πανεπιστημίου της Notre Dame, μέλος των ταυτόχρονα του διοικητικού συμβουλίου της Students Loans Corporation (θυγατρικής της γνωστής Citibank) «σοβύρωσε» 59 χιλιαρικά μέσα σε 8 μήνες. Η πρόεδρος του Jackson State University στο Μισισίπι, Γκλέντα Γκλόβερ, και αυτή μέλος του διοικητικού συμβουλίου της ίδιας εταιρίας, κονόμησε 118 χιλιαρικά, με το αζημίωτο φυσικά, αφού στο site του πανεπιστημίου τα δάνεια από την Students Loans Corporation προβάλλονται ως τα πιο ανταγωνιστικά! Το ίδιο και ο οικονομικός διευθυντής του πανεπιστημίου Johns Hopkins της Βολτμπρόης, ο οποίος πήρε 65 χιλιάρια από μία άλλη εταιρία παροχής φοιτητικών δανείων, την Student Loan

Xpress. Ο υπεύθυνος του «Ομοσπονδιακού Προγράμματος Δανειοδότησης στην Εκπαίδευση» και στέλεχος του υπουργείου Παιδείας, Ματέο Φοντάνα, είχε το 2003 τουλάχιστον 10.500 μετοχές της Student Loan Xpress, οι οποίες άξιζαν 10 δολάρια η μία το Σεπτέμβρη του 2003.

Το σκάνδαλο που ξεκίνησε στις αρχές του περασμένου μήνα διογκώνεται καθώς φαίνεται να εμπλέκεται μέχρι και η υφυπουργός Παιδείας των ΗΠΑ, Σάρα Μαρτίνες Τάκερ, η οποία σύμφωνα με δημοσίευμα των Τάιμς της Νέας Υόρκης (25/4/07) έβγαλε λάδι τον περασμένο Γενάρη την εταιρία παροχής φοιτητικών δανείων της γνωστής Citibank) «σοβύρωσε» 59 χιλιαρικά μέσα σε 8 μήνες. Η πρόεδρος του Jackson State University στο Μισισίπι, Γκλέντα Γκλόβερ, και αυτή μέλος του διοικητικού συμβουλίου της ίδιας εταιρίας, κονόμησε 118 χιλιαρικά, με το αζημίωτο φυσικά, αφού στο site του πανεπιστημίου τα δάνεια από την Students Loans Corporation προβάλλονται ως τα πιο ανταγωνιστικά! Το ίδιο και ο οικονομικός διευθυντής του πανεπιστημίου Johns Hopkins της Βολτμπρόης, ο οποίος πήρε 65 χιλιάρια από μία άλλη εταιρία παροχής φοιτητικών δανείων, την Student Loan

μιο της Νελνέτ για «τη συνεισφορά της στη μόρφωση των Ισπανόφωνων», αφού η τελευταία είχε δωρίσει στο ταμείο 50.000 δολάρια. Ο υπουργός Δικαιοσύνης, Αντριού Κουόμο, κατηγόρησε το υπουργείο Παιδείας ότι «κοιμάται τον ύπνο του δικαίου» και εξέδωσε οδηγία για σταμάτημα των διαφόρων «διευκολύψεων» που παρέχουν τα πιστωτικά ιδρύματα στα πανεπιστήμια. Την οδηγία συνυπέγραψαν η Τράπεζα της Αμερικής και η JP Morgan καθώς και διάφορα πανεπιστήμια για να καταλαγάσσει ο θόρυβος που αγκαλιάζει πάνω από 400 πανεπιστήμια και κολέγια.

■ Η μεγάλη μπίζνα....

Στο τέλος σίγουρα θα βρεθεί κάποια συμβιβαστική λύση, αφού πέσουν ορισμένα κεφάλια, αλλά το σκάνδαλο που βγήκε στη φόρα αποτυπώνει ανάγλυφα τον... όμορφο κόσμο της εμπορευματοποίησης της γνώ-

σης στα τόσο «φημισμένα» αμερικάνικα πανεπιστήμια. Τα λεφτά των φοιτητικών δανείων είναι πολλά και φτόνουν στα 85 δισ. δολάρια το χρόνο, από τα οποία τα τέσσερα μεγαλύτερα πιστωτικά ιδρύματα δανειζουν τα 20 δισ. σε πάνω από 4 εκατομμύρια δανειολήπτες φοιτητές. Κάθε χρόνο τα δάνεια αυξάνονται καθώς τα διδακτρια στα αμερικάνικα πανεπιστήμια ολοένα

και μεγαλώνουν. Σύμφωνα με παλαιότερη έκθεση του «Εθνικού Κέντρου Στατιστικών της Εκπαίδευσης», που υπάγεται στο υπουργείο Παιδείας των ΗΠΑ (Low-Income Students: Who They Are and How They Pay for Their Education, Statistical Analysis Report, March 2000 - Φοιτητές χαμηλών εισοδημάτων: Ποιοι είναι και πώς πληρώνουν για την εκπαίδευσή τους. Εκθεση στατιστικής ανάλυσης, Μάρτης 2000), τα ποσά που αναγκάζονται να πληρώσουν οι φοιτητές στα αμερικάνικα ανώτατα ιδρύματα, είτε δημόσια είτε ιδιωτικά είναι αυτά, φτάνουν ακόμα και στο μισό ετήσιο οικογενειακό εισόδημα μιας τετραμελούς οικογένειας που βρίσκεται στο 125% των πλουσιότερων δημοσίευμάτων και το 35% των πλουσιότερων δανειζονταν. Ο μέσος όρος του δανεισμού αυξάνεται μεταξύ 1990 και 2000 από 3.900 σε 6.100 δολάρια. Αυτά τα χρέα ακολουθούν τους φοιτητές στα πλουσιότερα 146 καλύτερα αμερικάνικα κολεγίων ανήκει στο φωτιάστερο 25% των Αμερικανών πολιτών, ενώ το 74% ανήκει στο πλουσιότερο 25%. «Και το κενό αυξάνεται: Πλούσια παιδιά εκτοπίζουν όλο και περισσότερο τους φοιτητές των μέσων εισοδημάτων», καταλήγει η εφημερίδα. Εμείς τι περισσότερο να προσθέσουμε; Ας τα βλέπει η ελληνική κοινωνία για το τι περιμένει τα παιδιά της αν το φοιτητικό κίνημα δεν ξαναβγεί στο δρόμο.

σαν το 40% περίπου του συνόλου των φοιτητών) χρωστούσαν ακόμα το 70% του χρέους τους. Αν αυτά συνέβαιναν πριν από 15 χρόνια, καταλαβαίνετε τι γίνεται σήμερα που ο δανεισμός και τα διδακτρια διογκώθηκαν. Δυστυχώς, δεν κατορθώσαμε να βρούμε νεότερα στοιχεία στο διαδίκτυο.

■ ...και οι ταξικοί

φραγμοί

Η μεγάλη μπίζνα, όμως, που ακούει στο όνομα «φοιτητικά δάνεια» δεν είναι μόνο ένα μεγάλο φαγοπότι των πιστωτικών ιδρυμάτων με τις πλάτες των καθηγητάδων και των διευθυντάδων που τα πλασάρουν με το αζημίωτο. Αυτή η μπίζνα, ως απότοκο της αύξησης των διδακτριών, οδηγεί ένα μεγάλο τμήμα των φοιτητών από τις χαμηλών εισοδηματικών τάξεων και το 13% των πλουσιότερων φοιτητών αναγκάζονται να δανειστούν. Το 2000 περίπου οι μισοί φοιτητές των χαμηλών εισοδημάτων και το 35% των πλουσιότερων δανειζονταν. Ο μέσος όρος του δανεισμού αυξάνεται μεταξύ 1990 και 2000 από 3.900 σε 6.100 δολάρια. Αυτά τα χρέα ακολουθούν τους φοιτητές στα πλουσιότερα 146 καλύτερα αμερικάνικα κολεγίων ανήκει στο φωτιάστερο 25% των Αμερικανών πολιτών, ενώ το 74% ανήκει στο πλουσιότερο 25%. «Και το κενό αυξάνεται: Πλούσια παιδιά εκτοπίζουν όλο και περισσότερο τους φοιτητές των μέσων εισοδημάτων», καταλήγει η εφημερίδα. Εμείς τι περισσότερο να προσθέσουμε; Ας τα βλέπει η ελληνική κοινωνία για το τι περιμένει τα παιδιά της αν το φοιτητικό κίνημα δεν ξαναβγεί στο δρόμο.

■ Ισραήλ

Στις συμπληγάδες της ήττας

να αντιμετωπίσουν οι επήγειρες δυνάμεις θα ήταν ασύμμετρες συγκρούσεις χαμηλής έντασης. Με βάση αυτές τις παραδοχές, οι ισραηλινές ένοπλες δυνάμεις δεν ήταν έτοιμες γ' αυτόν τον πόλεμο. Μεταξύ των πολλών λόγων γ' αυτό, μπορούμε να αναφέρουμε μερικούς: Ορισμένες από τις πολιτικές και στρατιωτικές ελίτ στο Ισραήλ έχουν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το Ισραήλ είναι υπεράνω της εποχής των πολέμων. Είχε αρκετή στρατιωτική ισχύ και ανωτερότητα για να αποθαρρύνει άλλους από το να κηρύξουν τον πόλεμο εναντίον του. Αυτά θα ήταν επίσης αρκετά για να στείλουν μία οδυνηρή υπενθύμιση στον καθένα που θα εμφανιζόταν ασυγκράτητος. Εφόσον το Ισραήλ δεν σκόπευε να ξεκινήσει ένα πόλεμο, το συμπέρασμα ήταν ότι η κύρια πρόκληση που θα είχαν

το 2006), αυτό το πρώτο πρόσημά της χρησιμοποίησε ιδιαίτερα σκληρή γλώσσα εναντίον του, χρεώνοντάς του την κύρια ευθύνη για την κατάληξη του πολέμου στο Λιβάνο. Φυσικά, από τα πυρά της επιτροπής δεν γλύτωσαν ούτε ο υπουργός Πολέμου Αμίρ Πέρετζ ούτε ο απερχόμενος αρχιγέρος του Γενικού Επιτελείου Στρατού (παραιτήθηκε τον περασμένο Γενάρη) Νταν Χαλούτζ. Η επιτροπή Βίνογκραντ έκρινε ότι ο Ολμερτ αποφάσισε βιαστικά την έναρξη του πολέμου χωρίς να έχει στα χέρια του ολοκληρωμένο σχέδιο, ότι έθεσε στόχους χαροφυλακίου Ειτάν Καμπέλ, και στην αποάιτηση ακόμα και από την υπουργό Εξωτερικών Τζίπι Λίβνι να παραιτηθεί

ολμερτ. Προκάλεσε τέτοια πολιτική κρίση που οδήγησε (μέχρι στιγμής) στην παραίτηση ενός υπουργού (του υπουργού άνευ χαροφυλακίου Ειτάν Καμπέλ), και στην αποάιτηση ακόμα και από την παραίτηση ακόμα και από την υπουργό Εξωτερικών Τζίπι Λίβνι να παραιτηθεί

το 2006), αυτό το πρώτο πρόσημά της χρησιμοποίησε ιδιαίτερα σκληρή γλώσσα εναντίον του, χρεώνοντάς του την κύρια ευθύνη για την κατάληξη του πολέμου στο Λιβάνο. Φυσικά, από τα πυρά της επιτροπής δεν γλύτωσαν ούτε ο υπουργός Πολέμου Αμίρ Πέρετζ ούτε ο απερχόμενος αρχιγέρος του Γενικού Επιτελείου Στρατού (παραιτήθηκε τον περασμένο Γενάρη) Νταν Χαλούτζ. Η επιτροπή Βίνογκραντ έκρινε ότι ο Ολμερτ αποφάσισε βιαστικά την έναρξη του πολέμου χωρίς να έχει στα χέρια του ολοκληρωμένο σχέδιο, ότι έθεσε στόχους χαροφυλα

■ Τουρκία

Σύγκρουση αστικών φατριών

Το μεγαλύτερο σφάλμα που μπορεί να κάνει κάποιος, προσεγγίζοντας τις τελευταίες πολιτικές εξελίξεις στην Τουρκία είναι να έχει ως βάση του το νόμο, τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες και να προσπαθήσει να τοποθετηθεί, αν όχι υπέρ της μιας ή της άλλης πλευράς, τουλάχιστον στο ποια από τις δύο είναι πιο κοντά στη συνταγματική νομιμότητα της χώρας. Το δε μέγιστο όλων των σφαλμάτων είναι να προσπαθήσει να ανιχνεύσει κοινωνικά χαρακτηριστικά σ' αυτή τη σύγκρουση.

Μπορούμε να πούμε με απόλυτη κατηγορηματικότητα πως ούτε καν το χάσμα μεταξύ Κεμαλιστών και Ισλαμιστών είναι τόσο βαθύ, ώστε να δικαιολογεί μια ρήξη σχετική με το μέλλον της Τουρκίας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είναι ο στρατός, δηλαδή ο θεματοφύλακας του Κεμαλισμού, που ενίσχυσε τους Ισλαμιστές τη δεκαετία του '70, προκειμένου να τους χρησιμοποιήσει ως αντίβαρο στην επιρροή της τουρκικής άκρας Αριστεράς (που έκανε ένοπλο αγώνα) και του Κουρδικού εθνικού πετελευθερωτικού κινήματος. Κι αν δεν φτάνει η ιστορική αυτή υπόμνηση, θυμίζουμε το από πρώτη άποψη παράδοξο, οι μεν Ισλαμιστές να είναι αυτοί που έχουν χαράξει την πορεία της Τουρκίας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση (οι καθυστέρησες σ' αυτή την πορεία δεν έχουν να κάνουν με τη δική τους επιθυμία, αλλά με τις σκοπιμότητες των ιμπεριαλιστικών κρατών της ΕΕ), οι δε Κεμαλιστές είναι αυτοί που δεν καίγονται για την ένταξη.

Η σύγκρουση, βέβαια, είναι προγραμματική, δεν είναι «μαϊμού». Πρόκειται, όμως, για σύγκρουση δυο εξίσου αντιδραστικών πολιτικών φατριών για το μοίρασμα της εξουσίας. Παραφήλωσαν ο Ερντογάν και η κλίκα του και ο στρατός (μια τεράστια οικονομική και πολιτική δύναμη, με ζεχωριστό ρόλο στο τουρκικό κράτος) θέλει να τους κοντύνει. Δεν θέλει να τους αφήσει να καταλάβουν όλα τα πόστα. Κι επειδή ένα πραξικόπημα δεν είναι στις άμεσες προτεραιότητες των στρατηγών (δεν το επιτρέπει η τουρκική πλουτοκρατία, που έχει αναπτύξει τους δεσμούς της με το ευρωπαϊκό κεφάλαιο), οι στρατηγοί χρησιμοποιούν από τη μια την πολιτική επιρροή στο λαό του κεμαλικού ρεύματος (χαρακτηριστικές απ' αυτή την άποψη οι μαζικές αντι-ισλαμιστικές διαδηλώσεις), μια μερίδα της τουρκικής διανόησης που θεωρεί πως το κεμαλικό δόγμα είναι προοδευτικότερο του ισλαμικού (κάπι ξεφτίλες τύπου Λιβανέλι) και, φυσικά, το Σύνταγμα (που το έχουν φτιάξει αυτοί) και το συνταγματικό δικαστήριο που επίσης το ελέγχουν. Ο Ερντογάν, από την άλλη, δείχνει απόλυτα νομιμόφρων έναντι της συνταγματικής τάξης και ζητά πρώτωρες εκλογές όντας σίγουρος ότι θα τις κερδίσει, χωρίς να δείχνει διατεθειμένος να τραβήξει τα πράγματα στα άκρα.

Η άγρια καταστολή των Πρωτομαγιάτικων διαδηλώσεων, με εντόλη όχι του στρατού αλλά της κυβέρνησης Ερντογάν, ήρθε για να δείξει σε όλους τη σχέση που έχει η σύγκρουση ανάμεσα στους πόλους εξουσίας του συστήματος με το προλεταριάτο και τους λαούς της Τουρκίας: καμία απολύτως. Τμήματα των εργαζόμενων τάξεων σέρνονται πίσω από τις σημαίες είτε των Ισλαμιστών είτε των Κεμαλιστών, λειτουργώντας για μια ακόμη φορά ως δύναμη κρούσης εκείνων των δυνάμεων που διοχειρίζονται από κοινού το σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης.

αυτά τα θέματα.

Η επιτροπή Βίνογκραντ παραδέχτηκε την ικανότητα της Χεζμπολά να διατηρεί δυνάμεις της στα σύνορα και να υπαγορεύει τη στηγμή της κλιμάκωσης του πολέμου καθώς και τις στρατιωτικές της δυνατότητες να πλήξει το Ισραήλ με ρουκέτες χωρίς να μπορεί το τελευταίο να σταματήσει αυτές τις επιθέσεις. Το ποι σημαντικό συμπέρασμα όμως πιστεύουμε ότι βρίσκεται στο κείμενο που παραθέσαμε στην αρχή. Το Ισραήλ πίστευε ότι ήταν υπεράνω όλων βασισμένο στη στρατιωτική του υπεροπλά. Κι αυτό το πλήρωσε ακριβά.

Γιατί πέρα απ' τη στρατιωτική υπεροπλία υπάρχουν κι άλλοι παράγοντες που παίζουν ρόλο σ' ένα πόλεμο. Αυτό μπο-

■ Βενεζουέλα

Νέες κρατικοποιήσεις – Εκτός ΔΝΤ και Παγκόσμιας Τράπεζας

Την ημέρα της Πρωτομαγιάς επέλεξε ο Τσάβες για να ανακοινώσει σε συγκέντρωση χιλιάδων εργατών της κρατικής πετρελαιοβιομηχανίας Petroleos de Venezuela (PDVSA) ότι οι τεσσερις τελευταίες ιδιωτικές εγκαταστάσεις παραγωγής και διάλισης αργού πετρελαίου στη λεκάνη Ορινόκο περνούν υπό τον έλεγχο του κράτους και ότι η PDVSA θα αποκτήσει τουλάχιστον το 60% των μετοχών σ' αυτές. Παράλληλα κάλεσε τις ξένες εταιρίες να μείνουν και να συμβάλλουν στην εκμετάλλευση των κοιτασμάτων. Το σκηνικό συμπλήρωνταν δύο καινούργια τζετ Sukhoi, ρωσικής κατασκευής, που έσχιζαν τον ουρανό καθώς ο Τσάβες απευθύνοταν στους εργάτες, με αντιαμερικανικές, μεταξύ άλλων, διακρίσεις και συνθήματα.

Οι εταιρίες που αντλούν και επεξεργάζονται το αργό πετρελαίο στη λεκάνη Ορινόκο είναι η BP, η ConocoPhillips, η Exxon Mobil, η Chevron, η Total και η Statoil, οι οποίες αναγκάστηκαν να αποδεχθούν κοτ' αρχήν την παραχώρηση προστού 60% στην PDVSA, όμως οι διαπραγματεύσεις για τους όρους παραμονής τους και τις αποζημιώσεις που διέπει τη λεκάνη Ορινόκο περίπου 30 δις δολαρία, αλλά κυρίως γιατί δεν έχει ακόμη ερευνηθεί πλήρως, διαθέτει τα μεγαλύτερα πετρελαϊκά κολοσσών και περιορίζουν τα κέρδη τους. Παρόλα αυτά, επιλέγουν να αποδεχθούν τους όρους της κυβέρνησης Τσάβες, προσδοκώντας καλύτερες μέρες, όχι μόνο γιατί έχουν επενδύσει σε εγκαταστάσεις στη λεκάνη Ορινόκο περίπου 30 δις δολαρία, αλλά κυρίως γιατί δεν έχει ακόμη ερευνηθεί πλήρως, διαθέτει τα μεγαλύτερα πετρελαϊκά κολοσσών την κυβέρνηση Τσάβες επειδή εκτιμούν ότι δεν μπορεί η κρατική πετρελαιοβιομηχανία να μετατρέψει το βαρέο τύπου αργό πετρελαϊκό πλήρωμα σε εργάσιμη μέρα στις 6 ώρες.

Από το 1999 που ο Τσάβες εκλέχτηκε πρόεδρος περιόρισε τη συνεργασία της χώρας του με τα ιδρύματα αυτά, ενώ τα έσοδα από τις ψηλές τιμές του πετρελαίου έδωσαν στην κυβέρνησή του τη δυνατότητα να πληρώσει την τελευταία δόση των δανείων στην Παγκόσμια Τράπεζα τον Απρίλιο. Και δεν είναι μόνο ο Τσάβες που ακολουθεί την πολιτική της αποτελέσεις και να αποτύπωνε την τάση μιας σειράς κυβερνήσεων της Λατινικής Αμερικής να περιορίσουν, κάτω από την πίεση λαϊκών κινημάτων, τη ληστρική εκμετάλλευση του φυσικού πλούτου και τη οικονομική και πολιτική εξάρτηση των χωρών τους από τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό, για να μπορέσουν να δώσουν κάποια ψήφουλα στους λαούς τους, να αμβλύνουν τις τεράστιες κοινωνικές αντιθέσεις και να αποτρέψουν τις κυριαρχίες.

■ Αφγανιστάν

Οργή για τις σφαγές αμάχων

Οργισμένες διαδηλώσεις έσπασαν στις αφγανικές επαρχίες Χεράτ και Ναγκοχάρ για το μακελειό δεκάδων αμάχων, κατά τη διάρκεια επιθέσεων από νατοϊκές και αφγανικές δυνάμεις εναντίον των Ταλιμπάν την περασμένη βδομάδα.

Σύμφωνα με ανακοίνωση του αμερικανικού στρατού, αμερικανικές ειδικές δυνάμεις σκότωσαν 136 μαχητές Ταλιμπάν κατά τη διάρκεια σφροδρών πλούτων επιθέσεων από την πλάτη της συντριπτικής μερίδα του λιβανέζικου λαού και στην πρώτη γραμμή ανθρώπους αποφασισμένους για όλα. Αντίθετα, οι Σιωνιστές διεξήγαγαν ένον αδικό, κατακτητικό πόλεμο, με το λαό τους να μη θελει να χύσει ούτε σταγόνα αίμα γι' αυτόν, αλλά να νικήσει χάρη μόνο στη στρατιωτική υπεροπλή. Αλλά αυτό μπορεί να συμβεί μόνο στα video games κι όχι στην πραγματική ζωή.

σκοτώθηκαν 49 Ταλιμπάν και από το δεύτερο, στις 29 Απριλίου, 87. Ομως, σε πλήρη αντίθεση με την ανακοίνωση αυτή, οι κάτοικοι της περιοχής καταγγέλλουν εν ψυχρώ σφαγή δεκάδων αμάχων, που βομβαρδίζονταν ακόμη και καθώς προσπαθούσαν να διαφύγουν, γεγονός που επιβεβαιώθηκε και από τοπικούς κυβερνητικούς και πολιτικούς παράγοντες.

Την επομένη των βομβαρδισμών, τη Δευτέρα 30 Απριλίου, χιλιάδες οργισμένοι διαδηλωτές κατέκλυσαν τους δρόμους της γειτονικής πόλης Shindand, φωνάζοντας αντιαμερικανικά και αντικυβερνητικά συνθήματα, εισέβαλλον σε κυβερνητικά κτήρια, τα λεγλάτησαν και τα έκαψαν. Μια μέρα νωρίτερα έσπασαν αντιαμερικανικές διαδηλώσεις,

που συνεχίζονταν για τέταρτη μέρα μέχρι τη σπηλή που γράφονταν οι γραμμές αυτές, και στην πόλη Τζαλαλαμπάντ, πρωτεύουσα της ανατολικής επαρχίας Ναγκοχάρ, για τη δολοφονία 6 ανθρώπων, μεταξύ των οποίων μιας γυναίκας και ενός παιδιού, από επιθέση αμερικανών στρατιωτών σε υποτιθέμενο στόχο Ταλιμπάν. Από τη βρετανική πλευρά, η αντίσταση που συναντούν από τους Ταλιμπάν χαρακτηρίζεται μικρή έως μέτρια, γεγονός που, σύμφωνα και με δηλώσεις των ντόπιων, σημαίνει ότι το μεγαλύτερο μέρος της δύναμης των Ταλιμπάν έχει αποχωρήσει από την περιοχή για να ανασυγκροτηθεί και να πρετοιμάσει νέα επίθεση.

Απατεώνες

Κανένας, βέβαια, δεν έδωσε σημασία στο ψήφισμα που γρήγορα-γρήγορα διάβαζε κάποιος γραφειοκράτης (αγγαρεία έκανε) στην ισχνή πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ. Εμείς, όμως, είχαμε την περιέργεια να δούμε πώς ακριβώς μπήκε σ' αυτό το ψήφισμα το μεγάλο ζήτημα των πιμερών, η καταλήστευση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, που υποτίθεται ότι ήταν το κύριο θέμα του πρωτομαγιάτικου γιορτασμού. Βρήκαμε, λοιπόν, και παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα:

«Επειδή τίποτα δεν έγινε τυχαία και αυθόρυπτα και επειδή είναι βέβαιο ότι η κυβέρνηση τα γνώριζε όλα, γι' αυτό οι ευθύνες για τις ζημιές των ταμείων ανήκουν πολιτικά σ' αυτήν. Για το λόγο αυτό υποχρεούται να πάρει πίσω τα συγκεκριμένα δομημένα ομόλογα και να καταβάλει στα Ταμεία τα λεφτά που διατέθηκαν προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους.

Ταυτόχρονα το συνδικαλιστικό κίνημα αξώνει την αποκατάσταση της ζημιάς που έχει γίνει διαχρονικά στα ασφαλιστικά μας ταμεία είτε από την υποχρεωτική κρατική διαχείριση με τις άτοκες ή χαμπλότοκες καταθέσεις στην Τράπεζα Ελλάδος, είτε από πρακτικές χρηματοποίησης των αποθεματικών στις χρηματιστηριακές επενδύσεις τη δεκαετία του '90.

Τα έβαλαν όλα μέσα, λοιπόν. Οχι μόνο τη ληστεία με τα δομημένα ομόλογα, αλλά και τη ληστεία του χρηματιστήριου και τη -κρατηθείτε- ληστεία των αποθεματικών με την υποχρεωτική άτοκη ή χαμπλότοκη δέσμευσή τους στην Τράπεζα της Ελλάδος μετά το 1951! Θα έπρεπε οι εργαζόμενοι να αισθάνονται περήφανοι για την εκπροσώπησή τους, που αποφάσισε να διεκδικήσει μαχητικά τα κλεμμένα των Ταμείων.

Πολύ καλό για να 'ναι αληθινό. Γράφτηκαν κάποια πράγματα σε ένα άχροστο ψήφισμα, προκειμένου να κρατηθούν κάποιες ισορροπίες στο εσωτερικό της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (επιδιώκεται και η επαναπροσέγγιση με τη ΔΑΚΕ). Μια μέρα μετά, ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ κατέθεσαν πρόταση νόμου με την οποία ζητούν MONO την επαναγορά από το ελληνικό δημόσιο των δομημένων ομολόγων. Η πρόταση νόμου δεν προβλέπει τίποτα για τα κλεμμένα του πρόσφατου και απότερου παρελθόντος (υποχρεωτική δέσμευση στην ΤΤΕ και χρηματιστήριο), που υποτίθεται ότι ζήτησαν με το ψήφισμα της Πρωτομαγιάς. Και μη μας πει κανείς ότι δεν ήθελαν να μπλέξουν πολλά ζητήματα σε μια πρόταση νόμου. Γιατί ξέρουν πολύ καλά πώς αυτή η πρόταση νόμου είναι απλώς ένα προπαγανδιστικό όπλο, για να αναδείξει το πρόβλημα. Αρα, η ανάδειξη του «φέρτε πίσω ΟΛΑ τα κλεμμένα» θα δημιουργούσε μείζον πολιτικό ζήτημα.

Αυτό ακριβώς είναι που δεν ήθελαν. Οχι μόνο γιατί ουδέποτε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έφερε αντίρρηση στο τζογάρισμα των αποθεματικών των Ταμείων στο χρηματιστήριο, αλλά και γιατί (το κυριότερο) είναι αυτή που έβαλε την υπογραφή της στο νόμο των Ρέππα-Χριστοδουλάκη, με τον οποίο διαγράφηκαν όλα τα κλεμμένα αποθεματικά μιας περίοδου 50 ετών! Τα χάρισαν σε κράτος και καπιταλιστές με μια συμφωνία ντροπής!!!

ΚΟΝΤΡΑ

ΤΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ

Περί ομολόγων και σχετικών δαιμονίων

■ Ξεουν χάσει τη μπάλα

Εάν κάποιο Ταμείο χρειαστεί να ρευστοποιήσει νωρίτερα κάποιο δομημένο ομόλογο, η κυβέρνηση με νομοθετική ρύθμιση δια αντικαταστήσει το ομόλογο με νέο, δήλωσε στη Βουλή ο Γ. Αλογοσκούφης. Εχουν χάσει εντελώς τη μπάλα και δεν δυμούνται πι έχουν πει προηγούμενα. Δεν ήταν ο Τσιτουρίδης που ζητούσε να σταματήσει το παραμύθι περί ρευστοποίησης, γιατί οι συντάξεις είναι εγγυημένες από το κράτος; Ποιον να πιστέψουμε τελικά, τον Τσιτουρίδη που μας έλεγε ότι δεν υπάρχει περίπτωση ρευστοποίησης ή τον Αλογοσκούφη που μας λέει ότι υπάρχει τέτοιο ενδεχόμενο;

Αρύ το άλλο; Υποτίθεται (πάλι σύμφωνα με δήλωση του Αλογοσκούφη), ότι τα δομημένα ομόλογα είναι μια πάρα πολύ καλή επένδυση για τα ασφαλιστικά ταμεία. Τότε γιατί δια χρειαστεί να παρέμβει το κράτος, με την έκδοση νέου, πριμοδοτούμενου ομολόγου, σε περίπτωση ρευστοποίησης; Τα πράγματα είναι απλά: σήμερα λένε ότι τους κατέβει, μπας και περάσει η μπόρα. Οταν έρθει η ώρα των ρευστοποίησεων δομημένων ομολόγων (επειδή τα Ταμεία δια χρειάζονται μετρητά για να καλύψουν τις ανάγκες τους), κανένας δεν δα ασχολείται με το δέμα, κανένας δεν δα πάρει χαμπάρι τη μεγάλη χασούρα.

■ Τον κρατάει;

Το όνομα του Ευγένιου Παπαδόπουλου δεν εμφανίστηκε στο σκηνικό της σκανδαλολογίας για πρώτη φορά τώρα. Είχε «παίξει» και την περίοδο του «σκανδάλου των κουμπάρων». Δεν ήταν λίγοι οι νεοδημοκράτες τότε που εισήγουνταν στον Τσιτουρίδη να τον διώξει, για να βγει ο ίδιος στον αφρό. Δεν το έπραξε και τώρα ο Παπαδόπουλος αποδείχτηκε η Αχιλλείος πτέρνα του. Γιατί δεν τον έδιωξε τότε; Δεν ήξερε ο Σάββας ότι ο Ευγένιος είναι ανακατωμένος σε χρηματιστηριακά παιχνίδια; Κι αν δεν το ήξερε, τότε με το «σκανδάλο των κουμπάρων» κάποιοι φρόντισαν να το μάθει. Και όμως, κάλυψε απόλυτα τον στενό του συνεργάτη, ενώ δα μπορούσε κάλιστα να τον ρίξει βορά στα ΜΜΕ και να καθαρίσει ο ίδιος. Εύλογα, λοιπόν, προκύπτει το ερώτημα: μήπως ο Ευγένιος, άνδρωπος με μακρά δητεία ως παρατρεχόμενος βουλευτών και πολιτικών

■ Σεμνότητα

Όταν ο Γιωργάκης δέλει να συναντηθεί με οποιοδήποτε στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, πάει στη Χαρ. Τρικούπη ή στο γραφείο του στη Βουλή, συναντιούνται και τα λένε, χωρίς την τήρηση κάποιου ειδικού πρωτόκολλου. Άλλο τα ενεργά πολιτικά στελέχη, όμως, και άλλο κοτζάμ Σημίτης. Για τη συνάντηση Γιωργάκη-Σημίτη κλείστηκε τραπέζι στο εστιατόριο πολυτελούς ξενοδοχείου, ειδοποιήθηκαν τα κανάλια και προσήλθαν συνοδευόμενος ο καθένας από δύο συνεργάτες του. Κάθησαν απέναντι και συζήτησαν, όπως συζητούν δύο κρατικές αντιπροσωπείες ομολόγων. Μόνο τα σημαϊκιά της κάθε πλευράς έλειπαν από το τραπέζι. Ποιος είπε ότι ο Σημίτης δεν είναι ένας ιδιαίτερα απλός και σεμνός άνδρωπος;

■ Ξεσαλωμένος

Τα αισθήματα που τρέφει ο Πάγκαλος για τον Σημίτη (και τον Γιωργάκη, βέβαια) είναι γνωστά. Οσο και να παρασύρεται, όμως, από τα πάθη του (είναι γνωστή η μεγαλομανία και ο παρορμητισμός του) δεν είναι δυνατόν να μην καταλαβαίνει (τόση πολιτική πείρα έχει πια), ότι όταν έχεις την κυβέρνηση από κάτω (πράγμα που επί τρία χρόνια το επεδίωκες και δεν το κατάφερνες), δε μπορείς να βγαίνεις και να γυρίζεις την ατζέντα. Τη μια δηλώνει ότι δεν κάνει αντιπολίτευση στη Ντόρα και τον Μεϊμαράκη, γιατί ακολουθούν σω-

στή πολιτική (!!!) και την άλλη δηλώνει ότι μετά το 2000 η κυβέρνηση Σημίτη διέλυσε τη χώρα. Κι όμως, ο Γιωργάκης δεν του βγάζει ούτε κίτρινη κάρτα. Γιατί άραγε; Τι παιχνίδι παίζεται;

■ Ρεντίκολο

Τόσο σίγουρος για την παραμονή του στην κυβέρνηση ήταν ο Τσιτουρίδης που έδωσε μεγάλη συνέντευξη στο «Βήμα της Κυριακής», η οποία δημοσιεύτηκε μια μέρα μετά την απομονώση του. Για να γίνει ακόμα περισσότερο ρεντίκολο και να φανεί (για μια ακόμα φορά) ποιο είναι το επίπεδο, ποια είναι η προσωπικότητα αυτών που διαχειρίζονται την εξουσία και παίρνουν αποφάσεις που καθο-

■ Βασιλη, κάτσε φρόνιμα...

Ούτε αυτή τη φορά μπορούσε να λείψει η προβοκατορολογία απ' αφορμή της επιδέσεις σε αστυνομικά τμήματα σε ένδειξη αλληλεγγύης στην εξέγερση των κρατούμενων στις φυλακές. «Είναι φανερό ότι αυτού του είδους οι ενέργειες χρησιμοποιούνται και αξιοποιούνται από τις δυνάμεις του συστήματος που επιδιώκουν να καταστείλουν το λαϊκό κίνημα για να επιβάλουν την αντιλαϊκή πολιτική», απεφάνδη το Γραφείο Τύπου της ΚΕ του ΚΚΕ. Στο ίδιο μήκος κύματος ο ΣΥΝ, αφού καταδίκασε «όλα τα φαινόμενα τυφλής βίας» (γιατί είναι τυφλή αυτή η βία δεν μας είπε), απεφάνδη ότι «ανεξάρτητα από τους λόγους που επικαλούνται και τα προσχήματα που χρησιμοποιούν όσοι αναλαμβάνουν την ευδύνη τους, συμβάλλουν αρνητικά και διαμορφώνουν ένα κλίμα ευνοϊκό για αυταρχισμό και καταστολή».

Κάθε μορφή αγώνα, κάθε πράξη αντίστασης που ξεφεύγει από τα όρια της αστικής νομιμότητας είναι γ' αυτούς καταδικαστέα, γιατί εντείνει την καταστολή. Ενώ άμα δεν κάνει τίποτα, εκλείπει και η ανάγκη της καταστολής!

ρίζουν την πορεία του λαού και του τόπου. Τι είναι το μόνο που βρήκε να πει σ' αυτή τη συνέντευξη ο Τσιτουρίδης; «Έδιξα και δίγονται συμφέροντα», «βεβαίως δίγουμε συμφέροντα και είναι λογικό να αντιδρούν». Προφανώς, στα διγμένα συμφέροντα πρέπει να αποδοθεί και η πυξ-λαξ αποπομπή του από τον Καραμανλή!

■ Ρουφιανάκος

Πάλι έβγαζε δοντάκια ο Πρετεντέρακος στο δελτίο ειδήσεων του ΜΕΓΑ. Αιτία του δυμού του αυτή τη φορά ήταν οι «κουκουλοφόροι που καίνε την Αθήνα» (δεν έχει σημασία που καμιά Αθήνα δεν κάηκε). Εψαχνε κάποιον να ρίξει τις ευδύνες και επειδή ο Πολύδωρας δεν του έφτανε, κατέληξε στους δικαστές, οι οποίοι άκουσσαν, άκουσσαν! αδώνασαν τους 49 διαδηλωτές της φοιτητικής πορείας κι αυτοί αποδρασύνθηκαν και τα έκαψαν όλα! Δεν μπορούμε, βέβαια, να απαιτήσουμε από τον Πρετεντέρακο να παρακολουθεί και τις δίκες για να διαπιστώνει αν δικαίως ή όχι αδωνύνται ή καταδικάζονται οι διαδηλωτές. Είναι γνωστή, άλλωστε, η άποψη που έχουν αυτά τα χαριτωμένα φασιστειδή: όποιος συλλαμβάνεται είναι εξ ορισμού ένοχος και αν δεν καταδικαστεί, οι δικαστές είναι... επιλήσμονες του καδήκοντος. Απλώς, για να τον φυντώσουμε περισσότερο του λέμε ότι η συγκεκριμένη δικαστική απόφαση (ομόφωνη μάλιστα) όχι μόνο αδώνει τους 49 αλλά και έστειλε τους ΜΑΤάδες στον εισαγγελέα, για να διαπιστωθεί αν έκαναν κατάχρηση βίας και αν κατέθεσαν ψέματα στο δικαστήριο. Πάει, χάλασε ο κόσμος...

■ Ομορφος κόσμος

Μέχρι και το παραπέντε της αποπομπής του ο Σ. Τσιτουρίδης προσπαθούσε να τη γλιτώσει. «Έχω την παραίτηση του Ευγένιου Παπαδόπουλου», είπε στον μυστικούμβουλο του Καραμανλή, Γ. Αγγέλου, σε μια προσπάθεια να παραμείνει στην κυβέρνηση. «Εδίνε» τον στενότερο συνεργάτη του, τον άνδρωπο στον οποίο είχε δώσει υπερεξουσίες, προκειμένου να γλιτώσει ο ίδιος. Δεν ήταν σε δέση να καταλάβει πως ο Καραμανλής προσέριζε τον ίδιο για το ρόλο (αποδιοπομπαίος τράγος) που αυτός έδινε στον Αγγέλου. Ενας φτηνιάρης ανδρωπάκος που νόμισε πως έγινε σπουδαίος. Ως φοιτητής διορίστηκε από τη χούντα στη ΦΕΑΠΘ. Αργότερα προσκολλήθηκε στον Καραμανλή [μιμάδα των «λοχαγών»] και μπήκε στην πολιτική, όταν οι μνήμες της χουντικής επαετίας είχαν εξασθενίσει. Τόσο φτηνιάρης ήταν που δεν δίστασε να πάει ο ίδιος σ' έναν πρύτανη ΑΕΙ για να ζητήσει παράνομη μετεγγραφή του γιου του. Βρέθηκε έτσι εκτός κυβέρνησης και όταν επονήλθε δεν είχε πρόβλημα να πολιτεύεται ως υφυπουργός του Αλογοσκούφη. Φιλοδόξησε να γίνει «μακεδονάρχης» της ΝΔ [τρομάρα του]. Κι όταν ξέσπασε το σκάνδαλο των ομολόγων, έγινε και πάλι ικέτης προσπαθώντας να σώσει το τομάρι του. Και μόνο η φάτσα του το τελευταίο δίμηνο μαρτυρά για την ποιότητα του ανδρός.

■ Αναγνώστες και τσόντες

Μερικά στοιχεία από την εκτίναξη της κυκλοφορίας εφημερίδων (πολιτικών και αδηλητικών) που άρχισαν να μοιράζουν τούτοντες: Η Βραδούνη από 5.000 στις 39.000 φύλλα, το Παρασκήνιο από 500 στα 15.000 φύλλα, η Traffic από 3.000 στα 17.500 φύλλα, η Παρασκευή+13 από 20.000 στα 40.000 φύλλα, η Press Time από 10.000 στα 35.000 φύλλα, η κυριακάτικη Αδηλητική Ηχώ από 7.000 σε 35.000 φύλλα, το κυριακάτικο Sportime από 15.000 στα 29.000 φύλλα. Καταλάβατε, λοιπόν, τι είναι εκείνο που οδήγησε τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να ζητήσει την ενεργοποίηση του νόμου περί ασέμνων. Οχι, βέβαια, δεν ήταν τα χριστιανικά ανακλαστικά του (άλλωστε, κυκλοφορούν και καθαρά έντυπα τούτοντας), αλλά η ενόχληση των μεγαλοεκδοτών των σοβαρών λεγόμενων εφημερίδων, που είδαν μπροστά τους έναν ανταγωνισμό που δεν τον περίμεναν.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι αυτές οι φυλλάδες αγοράζονται μόνο για την τσόντα. Αρα, δεωρητικά δεν χάνουν αναγνωστικό κοινό οι μεγάλες πολιτικές εφημερίδες. Λάδος. Γιατί και οι κυριακάτικες εκδόσεις αυτών των εφημερίδων εδώ και καιρό στηρίζονται στην πραμάτεια που δίνουν μαζί με την εφημερίδα (cd, dvd, βιβλία). Αρα, έχουν και αυτές αναγνώστες που δεν αγοράζουν εφημερίδα επειδή καίγονται να διαβάσουν το περιεχόμενό της, αλλά για τα «ντεσού» που τη συνοδεύουν. Ενα κομμάτι αυτού του κοινού [σημαντικό, όπως δείχνουν τα νούμερα], δεωρεί πιο ελκυστικές τις τσόντες και στρέφεται εκεί. Επειδή, λοιπόν, οι λεγόμενες σοβαρές εφημερίδες δε μπορούν να βάλουν τούτα, ενεργοποίησαν τη Δικαιοσύνη να φράξει το δρόμο στους μικρότερους εκδότες που με τις τσόντες ανακάλυψαν μια πολύ καλή μηχανή για «γάζωμα».

Δεν σας προξενεί εντύπωση η δημοσιότητα που πήραν οι γαλλικές πρεσβετικές εκλογές στη χώρα μας; Δεν θυμόμαστε όλη φορά να έχει γίνει τόσος ντόρος (ούτε καν τη δεκαετία του '80, την περίοδο των μεγάλων συγκρούσεων συσταλημοκρατών-συντηρητικών σε όλη την Ευρώπη). Φέτος, παρακολουθείς την παρουσίαση των γαλλικών εκλογών και έχεις την αίσθηση ότι οι εκλογές γίνονται στην Ελλάδα, ότι η Ρουαγιάλ λέγεται Γιωργάκης και ο Σαρκοζί Κωστάκης.

Τι διακυβεύεται αύριο στον δεύτερο και τελικό γύρο των γαλλικών εκλογών, από τον οποίο θα αναδειχθεί ο πρόεδρος; Κατά την άποψή μας, τίποτα απολύτως. Το ότι δίνεται σ' αυτή τη δικομματική συγκρουσης κρίσιμος χαρακτήρας, το ότι γύρω από την υποψηφιότητα της Ρουαγιάλ συναπίστηκε η ποικιλόχρωμη γαλλική Αριστερά (και «Αριστερά»), μιλώντας ντροπαλά για «αντι-Σαρκοζί μέτωπο» αποτελεί ένα ακόμα φαινόμενο θλιβερής πολιτικής ουράς στην αστική πολιτική, η οποία δείχνει την πολιτική μυωπία αυτής της Αριστεράς, την αδυναμία της να

συνέχεια για τον «κυριλέ» ρατσισμό του Σαρκοζί και της Ρουαγιάλ.

Τα ριζοσπαστικά κοινωνικά κινήματα δεν αποτυπώνονται ποτέ στις κάλπες. Αυτό διδάσκει η Ιστορία. Γιατί όταν ο λόγος δίνεται από το πεζοδρόμιο στην κάλπη, σημαίνει ότι τα κινήματα αυτά ή έχουν ήτταθεί ή καταβάλλεται προσπάθεια να χειρογωγηθούν και να πνιγεί ο ριζοσπαστισμός τους στις κάλπες. Θυμηθείτε τι έγινε μετά το Μάη του '68 στη Γαλλία. Θυμηθείτε τι έγινε στην Ελλάδα μετά την πτώση της χούντας. Δεν περίμενε, λοιπόν, κανές πως η ριζοσπαστική εξέγερση των παρισινών προστίθιαν ήταν συντηρητικότερο (αλλά μαζικότατο) «αντι-CPE κίνημα» θα μπορούσαν να αποτυπωθούν στις κάλπες. Να καταγραφεί, δηλαδή, σε εκλογικό επίπεδο αυτό που εξέφρασαν σε επίπεδο δράσης αυτά τα κινήματα. Ομως, η γαλλική Αριστερά (και «Αριστερά»), που φιλοδόξησε να εκφράσει ειλογικά τον απόλιχο αυτών των κινημάτων, είναι τόσο άθλια που ούτε αυτό δε μπόρεσε να κάνει σωστά. Ούτε την εκλογική δουλειά.

Η πολιτική τους είναι μια καρικατούρα των λαϊκών Μετώπων του μεσοπόλεμου, εκτός τόπου και χρόνου, με μοναδικό σκοπό να καλύψει τον άκρα πορτούνισμό τους. Κάθε φορά ανακα-

Στην ουρά της αστικής πολιτικής

σταθεί κόντρα στον αστισμό ως σύνολο, να συνδεθεί με τις πιο ριζοσπαστικές κοινωνικές δυνάμεις και να χαράξει μια ξεκάθαρη αντικαπιταλιστική προοπτική.

Είναι η ίδια Αριστερά που όταν ξέσπασε το τρεματόριο εξεγερτικό κίνημα των προαστίων, όχι μόνο δεν μπόρεσε να «συγχωνευθεί» (με τη λενινιστική έννοια του όρου) μαζί του, αλλά από ένα σημείο και μετά υποτάχτηκε τρομαγμένη στις αρχές της «νοικοκυρούσυνής» και δίπλα στις κλαιψιάρικες κοινωνιολογικές αναλύσεις της (παρόμοιες μ' αυτές που κατά δεκάδες εκπνούνται κάθε χρόνο από διδακτορικούς φοιτητές στα πανεπιστήμια της υφηλίου) εβαλε την αποκήρυξη της «τυφλής βίας» και τα αιτήματα για «αποκατάσταση της τάξης με κοινωνική ευαισθησία», διευκολύνοντας έτσι τον τότε υπουργό Εσωτερικών Ν. Σαρκοζί στο άμεσο έργο του, αλλά και στο δρόμο του προεδρία, επικεφαλής της τρομαγμένης μάζας των «νοικοκυράων».

Είναι η ίδια Αριστερά που, πολύ πριν τα εξεγερτικά φαινόμενα των προαστίων-γκέτο, είχε φροντίσει να «χαρίσει» τους άνεργους εργάτες των βιομηχανικών περιοχών στον Λεπέν, αδυνατώντας να διατυπώσει αιτήματα που θα έσπαγαν το ρεφορμιστικό κελυφός, θα αποκάλυψσαν την ουσία του αστικού εκσυγχρονισμού και θα έβαζαν στο κέντρο της πολιτικής και κοινωνικής ζωής τα εργατικά συμφέροντα, πρωθωνάταις την υπεράσπιση τους με όλα τα μέσα και πρωτίστως με την ταξική αντιβία. Οταν αυτή η Αριστερά «πουλήσε» τα απεργιακά ξεσπάσματα (ποιος θυμάται σήμερα την απεργία της Air France;), ο δρόμος έμεινε ανοιχτός αρχικά για τα ρατσιστικά κηρύγματα του Λεπέν και στη

λούπτουν ένα «μείζονα κίνδυνο» για να συρθούν στην ουρά της αστικής πολιτικής. Την προηγούμενη φορά ψήφισαν Σιράκ για να μη βγει ο Λεπέν, τώρα ψηφίζουν Ρουαγιάλ για να μη βγει ο Σαρκοζί. Και στο μεταξύ ο γαλλικός καπιταλισμός κάνει μια χαρά τη δουλειά του. Εξασφαλίζει πολιτική σταθερότητα και μπορεί έτσι να αντιμετωπίζει κάθε ριζοσπαστικό κίνημα που αφισβήτει την εξουσία του.

Μια ανατρεπτική Αριστερά θα είχε τα κότσια να τραβήξει μια βαθιά διασχιστική γ

■ Φοιτητικές Εκλογές αποσυνδεδεμένες από το φοιτητικό κίνημα

**ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ
ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ
«ΚΟΝΤΡΑΣ»**

Η φοιτητική εκδοχή του κοινοβουλευτικού κρετινισμού

Εχουν οποιαδήποτε σχέση οι φοιτητικές εκλογές με το φοιτητικό κίνημα; Μπορούν να παιχνίζουν κάποιον πρωθητικό ρόλο για το κίνημά μας; Η πείρα που έχουν αποκομίσει οι φοιτητές δίνει την απάντηση. Οι φοιτητικές εκλογές έχουν καταντήσει εδώ και χρόνια μια πλήρως κοινοβουλευτικοποιημένη διαδικασία, μια διαδικασία διαπλοκής με το καθηγητικό κατεστημένο με έπαθλο την συμμετοχή των «φοιτητοπατέρων» στη διοίκηση των σχολών. Πρόκειται για μια καθαρά εξουσιοδοτημένη διαδικασία η οποία δεν παίζει κανένα ρόλο σε αυτό που ονομάζουμε κίνημα.

Η θεσμική έκφραση του φοιτητικού συνδικαλισμού τα Διοικητικά Συμβούλια (ΔΣ), δεν έπαιξαν κάποιον πρωθητικό ύστορο στο κίνημα. Πέρσι το καλοκαίρι, αμέσως μετά τις φοιτητικές εκλογές, αν και με φρέσκια την «λαϊκή εντολή», ξέσπασε ένα μαζικό κίνημα καταλήψεων, που δεν προήλθε από τις αποφάσεις των ΔΣ, ούτε πρωθητήκει από τις εκλεγμένες «πλειοψηφίες» ή τις ισχυρές «μειοψηφίες», αλλά από την ανάγκη των φοιτητών να προασπίσουν τα συμφέροντά τους. Το ίδιο

σκηνικό εππαναλήφθηκε και με το δεύτερο «κύμα» τον Γενάρη.

Θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι τα ΔΣ που απαρτίζονται από «αριστερές» πλειοψηφίες (όπως του ΕΜΠ) διευκόλυναν την ανάπτυξη του κινήματος των καταλήψεων, η απάντηση όμως είναι προφανής: σε 300 καταλήψεις στην Ελλάδα που δεν υπήρχαν «οι συσχετισμοί» πώς αναπτύχθηκε το κίνημα; Μέσα από τις μαζικές ΓΣ και τις συντονιστικές επιτροπές κατάληψης. Το φοιτητικό κίνημα στο ξέσπασμά του, πάντα γυρνά την πλάτη στον κοινοβουλευτικοποιημένο φοιτητικό συνδικαλισμό, μεταφέρει το κέντρο βάρους από τις αντιπροσωπευτικές στις αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες. «Νομοθετικό» όργανο του κινήματος είναι η Γενική Συνέλευση και όχι τα ΔΣ. «Εκτελεστικό» όργανο του κινήματος είναι η ανοιχτή συντονιστική επιτροπή κατάληψης, που μπορεί ο κάθε φοιτητής να υψώσει την φωνή του και να ακουστεί και όχι τα ΔΣ με τους δεδομένους συσχετισμούς. Βέβαια τόσο στη ΓΣ όσο και στην συντονιστική επιτροπή οι αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες νοθεύονται, επειδή κυριαρχεί μια γραφειοκρατική μικροπαρατα-

Ξιακή λογική.

Ενάντια στο φαινόμενο αυτό πρέπει να ανοιχτεί μέτωπο και

θάει άλλα αντίθετα αδυνατίζει αυτό το μέτωπο. Γιατί στις συγκεκριμένες εκλογές αυτό που γίνεται είναι η μετατροπή του φοιτητή-αγωνιστή σε φοιτητή-ψηφοφόρο. Δεν είναι τυχαίο που ζωντανές δυνάμεις του κινήματος, αυτές που στήριξαν το κίνημα των καταλήψεων, αυτές που μάτωσαν στις διαδηλώσεις, εκφράζουν την απέχθειά τους γι' αυτό το πανηγύρι, συνδέοντάς το ευθέως (και όχι άδικα) με την υποχώρηση του κινήματος και το σταμάτημα των καταλήψεων. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα της ΠΙΚΣ-ΚΝΕ που δεν δίστασε ν' αρχίσει προελογική εκστρατεία ακόμα και στην κορύφωση του κινήματος των καταλήψεων, στέλνοντας τα μέλη της να μαζεύουν «κουκιά» αντί να στρίζουν το κίνημα.

Το φοιτητικό κίνημα έδωσε μια νέα πνοή στα αμφιθέατρα, στα πηγαδάκια. Σφυρηλάτησε μια νέα συλλογικότητα αγωνιζόμενων φοιτητών. Αναμετρήθηκε με τα κυρίαρχα ιδεολογήματα της υποταγής και της απάθειας. Ξέφυγε από τα στενά όρια της διαμαρτυρίας. Κατόρθωσε να γίνει κίνημα ανατροπής, να ελέγχει τις πολιτικές εξελίξεις και να πτευχαίνει νίκες, όπως την αναβολή

της αναθεώρησης του άρθρου 16 (και όλου του συντάγματος) Ομως, δεν μπόρεσε να αλλάξει την καρικατούριζη τους συσχετισμούς στη πανεπιστήμια, την συνειδηση της πλειοψηφίας των φοιτητών. Και δεν θα μπορούσε άλλωστα Τουλάχιστον από μόνο του. Γιατί στη συνειδηση της πλειοψηφίας των φοιτητών αντανακλάται αναπόφευκτα η συνειδηση της πλειοψηφίας της κοινωνίας. Εδώ και πολλά χρόνια έχουμε γνικευμένη υποχώρηση της συλλογικής παλήσης και άνοδο του απομισού στους εργασιακούς χώρους και έτσι το μεγάλο κομάρι μάρτι της κοινωνίας σε αδράνεια.

Σήμερα, μετά την υποχώρηση του κινήματός μας, στην πανεπιστημιακός χώρους εξακολουθεί να επικρατεί έντονα λογική της ανάθεσης, της αδιαφορίας και του απομισού. Μια λογική που βρίσκεται σε απέλυτη ευθυγράμμιση με την υπάρχουσα κοινωνική κατάσταση. Μια λογική που εντείνει μια διάχυτη βουβαμάρα, ενώ πρώτο μούδιασμα (φυσιολογικό) σε υποχωρήσεις κινημάτων για το τι έγινε, τι πρόκειται να γίνει στο παρόν και στο άμεσο μέλλον του φοιτητικού κινήματος. Ο απολογισμός για τους τρεις μήνες καταλήψεων, για τη λάθη μας, τις αδυναμίες μας, τι δυνατότητες που έχουμε να ξεπέρασουμε όλα αυτά, λέπει στις γενικές συνελεύσεις. Και γι' αυτό ευθύνεται σε κάποιο βθόμη και η μικροπαραταξιακή λογική ορισμένων (μηδέ των παραταξιακών συνιστώσων των ΕΑΑΕ, εξαιρουμένων) που θέτουν σα πρώτη προτεραιότητά τους μάτια από ένα μεγαλειώδες κίνημα την εκλογική αναμέτρηση. Το «Βαδίζουμε ξανά στο δρόμο της ογκών», εμπρός για μια «αναβάτη της απειλής, πρωτομαγιά χωρίς να υπάρχει η ανάλογη συνέχεια με το προηγούμενο κίνημα, στη βάση της στοιχειώδου αποτίμησης των εώσ τώρα κινητοποιήσεων, έστω και σε επόπειο συζήτησης στα αμφιθέατρα, αποτελεί κακόγουστη στασίο.

Από την άλλη έχουμε ορισμένους να κάνουν λόγο για «αλλαγή συσχετισμών» και ότι οι φοιτητικές εκλογές οδηγούν σε αυτή την κατεύθυνση (κυρίως ΠΙΚΣ). Αντιστρέφοντας τη πραγματικότητα, παρουσιάζουν τις όποιες αλλαγές στις φημοφούς να προηγούνται των αλλαγών στους κοινωνικούς συσχετισμούς. Ομως, δολο εμπειρώνεται σε αυτό το κίνημα ότι σε προγραμματικούς συσχετισμούς αλλάζουν στο δρόμο, στις καταλήψεων, στις συνελεύσεις, στις

Φοιτητικό κίνημα & Εκλογές - Σύντομη Ιστορική Αναδρομή

Ιστορικά οι εκλογές και τα Δ.Σ. των σημερινών φοιτητικών συλλόγων αποτελούν απομεινάρι του φοιτητικού κινήματος που εμφανίζεται δυναμικά στο πολιτικό προσκήνιο στις αρχές της Μεταπολίτευσης και στα τελειώματα της Χούντας (εξέγερση του Πολυτεχνείου το '73). Η πολύχρονη ανυπαρξία των φοιτητικού συνδικαλισμού, κυρίως λόγω των συνθηκών της παρανομίας που επέβαλε η δικτατορία των συνταγματαρχών, μετατόπισε στις αρχές της Μεταπολίτευσης, σε μια περίοδο ανόδου του κοινωνικού κινήματος, την συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητόκοσμου, στο αριστερό τμήμα του πολιτικού φάσματος, στην ριζοσπαστικοποίηση και στην αποτύπωση αυτών των συσχετισμών στα θεσμικά όργανα των συλλόγων (Δ.Σ., ΕΦΕΕ). Τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης τα Δ.Σ. και η ΕΦΕΕ αποτελούσαν οργανικό κομμάτι αυτού του κινήματος. Το 75 και το 77 έχουμε τις πρώτες απόπειρες προώθησης νόμου-πλαισίου, από την τότε Κυβέρνηση Καραμανλή, που συναντούν την σθεναρή αντίσταση του φοιτητικού κινήματος χωρίς να υπάρχει οικόμη διαίρεση του κινήματος αυτού, με τα θεσμικά όργανα των συλλόγων (Δ.Σ., ΕΦΕΕ). Τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης τα Δ.Σ. και η ΕΦΕΕ αποτελούσαν οργανικό κομμάτι αυτού του κινήματος. Το 75 και το 77 έχουμε τις πρώτες απόπειρες προώθησης νόμου-πλαισίου, από την τότε Κυβέρνηση Καραμανλή, που συναντούν την σθεναρή αντίσταση του φοιτητικού κινήματος χωρίς να υπάρχει οικόμη διαίρεση του κινήματος αυτού, με τα θεσμικά όργανα των συλλόγων (Δ.Σ., ΕΦΕΕ). Τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης τα Δ.Σ. και η ΕΦΕΕ αποτελούσαν οργανικό κομμάτι αυτού του κινήματος. Το 75 και το 77 έχουμε τις πρώτες απόπειρες προώθησης νόμου-πλαισίου, από την τότε Κυβέρνηση Καραμανλή, που συναντούν την σθεναρή αντίσταση του φοιτητικού κινήματος χωρίς να υπάρχει οικόμη διαίρεση του κινήματος αυτού, με τα θεσμικά όργανα των συλλόγων (Δ.Σ., ΕΦΕΕ). Τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης τα Δ.Σ. και η ΕΦΕΕ αποτελούσαν οργανικό κομμάτι αυτού του κινήματος. Το 75 και το 77 έχουμε τις πρώτες απόπειρες προώθησης νόμου-πλαισίου, από την τότε Κυβέρνηση Καραμανλή, που συναντούν την σθεναρή αντίσταση του φοιτητικού κινήματος χωρίς να υπάρχει οικόμη διαίρεση του κινήματος αυτού, με τα θεσμικά όργανα των συλλόγων (Δ.Σ., ΕΦΕΕ). Τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης τα Δ.Σ. και η ΕΦΕΕ αποτελούσαν οργανικό κομμάτι αυτού του κινήματος. Το 75 και το 77 έχουμε τις πρώτες απόπειρες προώθησης νόμου-πλαισίου, από την τότε Κυβέρνηση Καραμανλή, που συναντούν την σθεναρή αντίσταση του φοιτητικού κινήματος χωρίς να υπάρχει οικόμη διαίρεση του κινήματος αυτού, με τα θεσμικά όργανα των συλλόγων (Δ.Σ., ΕΦΕΕ). Τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης τα Δ.Σ. και η ΕΦΕΕ αποτελούσαν οργανικό κομμάτι αυτού του κινήματος. Το 75 και το 77 έχουμε τις πρώτες απόπειρες προ

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ 246η συνεδρίαση

Πέμπτη, 3.5.07

Ζωντάνεψε και πάλι ο χώρος μέσα και έξω από τη δικαστική αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού. Κανάλια, φωτορεπόρτερ, δημοσιογράφοι. Για τη συντριπτική πλειοψηφία των ΜΜΕ ειδηση είναι η απόφαση, ενώ δεν ήταν οι 15 μήνες της διαδικασίας, τα σημεία και τέροτα σε βάρος των κατηγορούμενων, οι αποκαλυπτικές ομολογίες των φυλομορτύρων της πρώτης δίκης, που έπαιρναν πίσω της αναγνώρισης που είχαν κάνει στο κλίμα εκείνης της εποχής, όπως δεν ήταν βέβαια ούτε ο αγώνας των κατηγορούμενων και των υπεραισιούτων τους να αποδείξουν την αιθωρότητά τους, ούτε ο αγώνας του Δημήτρη Κουφοντίνα να υπερασπιστεί την ιστορία της Οργάνωσής του και το δίκαιο του αγώνα της. Επι, οι αναγνώστες, ακροστές και τηλεθεατές θα πληροφορηθούν μόνο μια απόφαση, χωρίς τη δυνατότητα να κρίνουν τη δικαιότητά της (με την αιστική έννοια του όρου).

Ηταν αικόμη εκεί συγγενείς κρατουμένων και άν-

θρωποί του κινήματος αλληλεγγύης. Και ισχυρή αντιπροσωπεία του μητσοτακέικου (κόρη και γιος της Ντόρας με τη συνοδεία τους). Ασκηση πτίσης αικόμη και την τελευταία στηγμή, η οποία δικαιώθηκε από την απόφαση, όπως θα δούμε παρακάτω.

Σ' αυτό, άλλωστε, δεν αποσκοπούσε και η... όλως συμπτωματική δημοσιοποίηση της έκθεσης του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για το 2006, δυο μέρες πριν την προκαθορισμένη αναγγελία της απόφασης του δικαστήριου; Μιας έκθεσης αρκετά «βελτιωμένης» σε σχέση με την περιστή, που δεν περιορίζεται απλώς στην «συνέχισης της δράσης της 17Ν», αλλά αναφέρεται ευθέως στη δίκη, κατηγορώντας το δικαστήριο για καθυστερήσεις και για εικώρηση... υπερβολικών δικαιωμάτων στους κατηγορούμενους (το Γκουαντάναμο εξαικολουθεί να αποτελεί το πρώτο των Αμερικανών και το μέτρο με το οποίο μετρούν κάθε δικαστική διαδικασία για υποθέσεις «τρομοκρατίας»), αλλά και τις ελληνικές αρχές για τις αποφυλακίσεις καταδικασθέντων για λόγους υγείας! Αναφέρεται ονομαστικά στους Παύλο Σερίφη, Τέλιο και... Νίκο Παπαναστασίου! Τον άρρησταν -λέει- ελεύθερο για λόγους υγείας και αυτό δεν συνά-

δει με τις αρχές του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας». Το γεγονός ότι ο Παπαναστασίου αποφυλακίστηκε έχοντας εκτίσει την ποινή του, για τους Αμερικανούς αποτελεί... λεπτομέρεια. Κατόπιν του, περιττεύει να σημειώσουμε την προκλητική παραβίαση του τεκμήριου αιθωρότητας για όλους τους κατηγορούμενους. Ο Παπαναστασίου, για παράδειγμα, θα μπορούσε να κηρυχτεί οιώδως από το δικαστήριο και να έχει εκτίσει άδικα μια ποινή τεσσάρων χρόνων στο ειδικό καθεστώς απομόνωσης των υπόγειων του Κορυδαλλού (όπως και έγινε τελικά, αφού έπαιρνε η σε βάρος του ποινική δίωξη, λόγω παραγραφής). Για τους Αμερικανούς, όμως, και αυτός και οι άλλοι είναι ένοχοι και η έκθεσή τους υπαγορεύει στο δικαστήριο την απόφαση που θα έπρεπε να τα πάρει.

Από τους κατηγορούμενους απόντες (πλην του Σάββα, που απέχει από την αρχή) ήταν οι αποχωρήσαντες Δ. Κουφοντίνας και Χρ. Ξηρός, οι Κ. Τέλιος και Π. Σερίφης για λόγους υγείας και ο Δ. Γεωργιάδης, που έχει εκτίσει την ποινή του και προτίμησε να μείνει στη Θεσσαλονίκη και να εκπροσωπηθεί από τους συνηγόρους του (και καλά έκανε, όπως

αποδείχτηκε).

Στις 11:45 (αντί της προγραμματισμένης 11ης) εμφανίστηκε στην έδρα το δικαστήριο και ο πρόεδρος, αφού ζήτησε συγνώμη για την καθυστέρηση, ανακοίνωσε πως αυτή οφειλόταν σε κάποια προβλήματα που προέκυψαν κατά τη διάσκεψη, τα οποία δεν επιλύθηκαν. Γι' αυτό διέκοψε για τις 2 μετά το μεσημέρι! Οπως ήταν φυσικό, τα ερωτηματικά εμφανίστηκαν αμέσως και κυριάρχησαν στα πηγαδάκια μεταξύ δημοσιογράφων και δικηγόρων. Μετά από δυο βδομάδες διακοπή, έμειναν αικόμα προβλήματα στη διάσκεψη, που θα επιλύνονταν μέσα σε ελάχιστες ώρες; Τι είδους προβλήματα ήταν αυτά και πόση σχέση έχουν με εγχώριες και υπερπλανικές πιέσεις; (Η εκδοχή του καιφονιού εκ μέρους του δικαστήριου ευλόγως απορρίφηκε).

Τελικά, όπως αποδείχτηκε μετά την εκφρώνηση της απόφασης, μάλλον κάποιες λεπτομέρειες ήθελαν να καθαρογράψουν, γιατί μόνο σε μια απόφαση για τον Χρ. Ξηρό υπήρξε πλειοψηφία και μειοψηφία (3-2). Ολές οι άλλες αποφάσεις ήταν ομόφωνες.

καν όπως στο πρωτόδικο (για τον Τέλιο δεν έγινε δεκτή η ευνοϊκότερη εισαγγελική πρόταση και μένει να δούμε αν θα εξακολουθήσει να παραμένει έξω για λόγους υγείας).

◆ Γιάννης Σερίφης και Σωτηροπούλου απαλλάχτηκαν λόγω αμφιβολίων, όπως στο πρωτόδικο.

◆ Για τους Παπαναστασίου και Παύλο Σερίφη έπαιρνε οριστικά η δίωξη (είχαν καταδικαστεί μόνο για συμμετοχή), λόγω παραγραφής. Άρα, άδικα κάθισαν τόσα χρόνια μέσα (περισσότερα ο Παπαναστασίου).

◆ Στον Γεωργιάδη εξάντλησαν όλη την εκδικητικότητά τους, τιμωρώντας τον για την αξιοπρεπή του στάση. Μπορεί στην πράξη αυτό να μην έχει καμιά σημασία (έχει εκτίσει την ποινή του), όμως έφτασαν στο σημείο να τον καταδικάσουν για μια έκρηξη, την ευθύνη της οποίας έχει αναλάβει η οργάνωση «Μάρτιο '98», ενώ απάλλαξαν όλους τους άλλους. Δηλαδή, δέχτηκαν ότι ο Γεωργιάδης ορθά αυτοενοχοποιείται στην προανακριτική του και εσφαλμένα ενοχοποιεί άλλους! Μόνος του έκανε την έκρηξη, δεν ήταν ενέργεια της 17Ν, αλλά τον καταδίκασαν και για συμμετοχή στη 17Ν!

◆ Κουφοντίνας, Χριστόδουλος και Τζωρτζάτος θα παραμείνουν πολυϊσοβίτες (όπως και ο Γιωτόπουλος). Κάποιες αλλοίσες στις καταδίκες δεν έχουν καμιά πρακτική σημασία. Οι νομικοί, όμως, θα έχουν πολλά να πουν για κάποιες εκρήξεις που κρίθηκαν ως πιο ελαφρές περιπτώσεις και κάποιες άλλες, ακριβώς ίδιου χαρακτήρα, που έμειναν αμετάβλητες ως προς το νομικό χαρακτηρισμό. Για το πώς με μοναδική ευκολία έπεσαν καταδίκες για απόπειρες ανθρωποκτονίας, που και από τα μαλλιά να τις τραβήγεις δεν βγαίνουν.

◆ Ο Σάββας, που δεν είχε κάνει έφεση, καταδικάστηκε όπως πρωτοδίκως και απλώς σε δευτερεύουσες καταδίκες επεκτάθηκε και σ' αυτόν η ευνοϊκότερη απόφαση. Θα παραμείνει πολυϊσοβίτης;

Ηταν μια πολιτική απόφαση, ύστερα από μια δίκη διεκπεραίωσης. Και δεν θα μπορούσε να συμβεί διαφορετικά. Το συγκεκριμένο δικαστήριο λειτούργησε όπως και το προηγούμενο: σαν το μακρύ χέρι της καθεστηκαίας τάξης, που έπερπετε να τιμωρήσει παραδειγματικά όσους υποδείχτηκαν ως μέλη μιας Επαναστατικής Οργάνωσης που αμφισβήτησε ένοπλα αυτή την τάξη, σπάζοντας το μονοπάτι της βίας. Ζητούμενο πλέον είναι η πολιτική λύση.

Διεκπεραίωση εντολών με απόφαση-καρμπόν

χθούν λόγοι αναίρεσης (επειδή σ' αυτές τις πράξεις αναφέρεται μόνο ο Σάββας που δεν ήταν παρών στη δίκη). Επι, όμως, η θητική αυτουργία γίνεται ακόμα πιο διάρτητη. Γιατί να είναι ο Γιωτόπουλος θητικός αυτουργός σε όλες τις άλλες ενέργειες και όχι και σε αυτές τις εκρήξεις, πην πολιτική ευθύνη των οποίων είχε αναλάβει η 17Ν;

◆ Ο Κωστάρης καταδικάστηκε όπως στο πρωτόδικο. Τι να πεις για τη συγκεκριμένη περίπτωση, που ξεκίνησε με 22 κατηγορίες και έμεινε με 4, επειδή αυτό απαιτείται ο μητσοτακέικο; Να πεις «ντροπή», μάλλον χάνεις τα λόγια σου.

◆ Οπως στο πρωτόδικο καταδικάστηκε και ο Βασιλης Ξηρός (απαλλάχτη-

κε μόνο για τη ρουκέτα στην αμερικάνικη πρεσβεία).

◆ Θ. Σερίφης, Καρατσώλης και Κονδύλης απαλλάχτηκαν από ορισμένες κατηγορίες, γεγονός που δημιουργεί ελπίδες για σχετικά σύντομη αποφυλάκισή τους.

◆ Τσελέντης και Τέλιος καταδικάστη-

τους. Μοναδική ελπίδα και απαντοχή μας ήταν και είναι ο λαός μας».

■ Απέξανδρος Γιωτόπουλος

«Η απόφαση του δικαστηρίου δικαίωσε πανηγυρικά τη στάση μου, την αποχώρησή μου από την αικροαμφική διαδικασία. Δικαίωσε την άποψή μου ότι ο ρόλος του δικαστηρίου ήταν αυτός του διεκπεραιωτή της καταδίκης μου σαν ηθικού αυτουργού σύμφωνα με τις βουλές του αμερικανικού imperium. Και μάλιστα σήμερα που το παραμύθι της θητικής αυτουργίας έχει πια καταρρεύσει και οι πάντες, δικαστές, Τύπος, κοινή γνώμη, γνωρίζουν ότι δεν υπήρχε θητικός αυτουργός, όπως άλλωστε αποδείχτηκε και στη διαδικασία. Και αυτή λοιπόν η δίκη ήταν άδικη όπως και η πρωτοβάθμια. Το δικαστήριο δίκασε πολιτικά και όχι ποινικά. Στη σημερινή δημοκρατία δεν υπάρχει ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, αλλά ούτε εθνική ανεξαρτησία τόσο με τη ΝΔ όσο και με το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία. Ας το θυμούνται αυτό οι π

Σε κλοιό η κυβέρνηση

Δυο οι ειδήσεις της περασμένης Πέμπτης. Πρώτο, επαναλήφθηκε ο ανούσιος δικομματικός καυγάς Καραμανλή-Παπανδρέου στη Βουλή, χωρίς να προστεθεί τίποτα το νέο, εκτός του ότι ο Καραμανλής στην πρόκληση του Γιωργάκη «εκλογές τώρα» απάντησε «οι εκλογές στην ώρα τους», χωρίς να διαψεύσει κανένα σενάριο (παρά τα περί του αντιθέτου διαμηνύόμενα από το Μαξίμου την προηγούμενη μέρα). Δεύτερο, ο Χοακίν Αλμούνια ανήγγειλε από τις Βρυξέλλες ότι τον Ιούνη η Ελλάδα θα βγει από τη διαδικασία επιτήρησης.

Και οι δυο αυτές ειδήσεις μάς λένε ότι οι εκλογές μπορεί να είναι πάρα πολύ κοντά. Κι αν δεν είναι κοντά οι εκλογές, η εκλογολογία είναι το νέο

όπλο που η κυβέρνηση αποφάσισε να ρίξει στην πολιτική πιάτσα, μπας και καταφέρει να απαλλαγεί από το τεράστιο βάρος του σκανδάλου των ομολόγων. Είναι τόσο μεγάλο αυτό το βάρος που η αποπομπή Τσιτουρίδη ξεχάστηκε μέσα σε ένα τριήμερο, ενώ το σκάνδαλο εξακολούθησε να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας.

Μάλιστα, πριν ησυχάσει ο Καραμανλής από τον Τσιτουρίδη και τον Ευγ. Παπαδόπουλο, ήρθε η αποκάλυψη από το «Ποντίκι» της λίστας Σίδερη (εφέτης ανακριτής που προϊσταταί στην έρευνα για το λεγόμενο παραδικοστικό κύκλωμα), στην οποία φιγουράρει και το όνομα της κόρης του γενικού γραμματέα του υπουργείου Δικαιοσύνης

Παναγιώτη Πανούρη. Το «Ποντίκι» θέτει ευθέως ζήτημα Πανούρη και Παπαληγούρα και η ειδηση κυριάρχησε αμέσως στα δελτία ειδήσεων και τις πολιτικές εκπομπές προσθέτοντας έναν ακόμη πονοκέφαλο στον Καραμανλή. Πρέπει να βρει διέξοδο και ο ανασχηματισμός είναι πια καμμένο χαρτί. Ισως δεν έχει πια άλλη διέξοδο από τις εκλογές, όπως του υπέδειξε και ο πρόεδρος των βιομηχάνων (η παρουσία στη σχετική συνέντευξη Τύπου των κορυφαίων στελεχών του ΣΕΒ δείχνει ότι η συγκεκριμένη «πρόκληση» δεν ήταν πρωστική επιλογή του Δασκαλόπουλου).

Στο μεταξύ, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία προσπαθεί να συγκαλύψει τις δικές της ευθύνες (πληθώρα

στελεχών της συμφώνησε στην αγορά των δομημένων ομολόγων από τα Ταμεία), με πρόταση νόμου για επαναγορά των ομολόγων από το δημόσιο (που θα σπεύσουν να υιοθετήσουν τουλάχιστον το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΝ) και μια γιαλαντζί 24ωρη απεργία, που γίνεται καθαρά για λόγους αντιπεριστασμού.

Το προγραμματικό πρόβλημα, που δεν είναι μόνο πρόβλημα καταλήστευσης των αποθεματικών των Ταμείων, αλλά πρόβλημα ασφαλιστικό, πρόβλημα άθλιων συντάξεων και λοιπών παροχών, εξακολουθεί να παραμένει κρυμμένο κάτω από το χαλί. Και μετά τις εκλογές όλοι μαζί θα μηχανευτούν τρόπους για μια νέα αντιασφαλιστική ανατροπή.

■ Ομοιος στον όμοιο...

«Ομοιος στον όμοιο κι η κοπριά στα λάχανα», διδάσκει η λαϊκή παροιμία και ο Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης δεν αφήνει ευκαιρία να μην την επιβεβαιώσει. Πήγε, λοιπόν, στην Κύπρο και δεν παρέλειψε, συνοδευόμενος από τον εκεί αρχιεπίσκοπο, να τελέσει τρισάγιο και να καταθέσει στεφάνι στον τάφο του Γρίβα, του αρχηγού της ΕΟΚΑ Β'. Μάλιστα, προηγουμένως είχε κάνει το ίδιο στον τάφο του Μακάριου, του ανθρώπου που ο Γρίβας πολέμησε με λύσσα, πετυχαίνοντας (μαζί με την ελληνική χούντα) την εκταραθύρωσή του, με το πραξικόπημα που άνοιξε το δρόμο στην τουρκική εισβολή, την κατοχή και τη διχοτόμηση του νησιού.

Το ΑΚΕΛ και ο Παγκύπριος Σύνδεσμος Αντιστασιακών αντέδρασαν. «Δεν αναμέναμε», δήλωσε το ΑΚΕΛ, «ότι ο αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος θα οδηγούσε τον προκαθήμενο της Ελλαδικής Εκκλησίας στον τάφο του Γρίβα μετά από την επίσκεψή του στο Θρονί, όπου είναι θαυμένος ο Μακάριος. Η εξίσωση είναι αποκαρδιωτική και απαραδέκτη. Δεν μπορεί να απονέμονται τιμές στη μνήμη του Μακάριου και την ίδια στιγμή να τιμάται επίσης ο άνθρωπος που δημιούργησε την ΕΟΚΑ Β', που συνεργάστηκε με τη χούντα, που βρισκόταν πίσω από τις απόπειρες δολοφονίας του Μακάριου και που τελικά φέρει ασήκωτες ευθύνες για το φραστικό πραξικόπημα, το οποίο άνοιξε τις πύλες της Κύπρου στον τουρκικό «Αττίλα».

Και γιατί «δεν αναμένατε», κύριοι του ΑΚΕΛ; Δεν τον έφατε τον Χριστόδουλο; Δεν σας είχε προδεάσει η θερμή επιστολή προς Πατατάκον, οι ύμνοι για τον δημιουργό του «Στόχου», το τρισάγιο στον τάφο του χουντικού Ιερώνυμου; Δεν γνωρίζατε ότι οι δεσποτάδες δεν τα χαλάνε μεταξύ τους για τέτοια ζήτηματα; Άλλα πώς να τους καταγγείλετε και τους δύο, όταν είστε και οι ίδιοι χωμένοι ως το λαιμό στις εκκλησιαστικές ίντριγκες, που έχουν να κάνουν με εξουσία και μπιζένες;

Οποιος γνωρίζει τη γενικότερη κατάσταση του εργατικού συνδικαλισμού σήμερα και την κατάσταση που επικρατεί στις μοντέρνες εταιρίες υψηλής τεχνολογίας (εκεί που ο απομικνύσκεις και ο καριερισμός φτάνουν στο ζενίθ), μπορεί εύκολα να κατανοήσει πόσο δύσκολη υπόθεση είναι να στηθεί και να λειτουργήσει σωματείο σε μια εταιρία σαν την ΤΙΜ. Κι όμως, χάρη στη δουλειά κάποιων πρωτοπόρων, εδώ και δύο χρόνια στηθήκε σωματείο, λειτούργησε, συστείρωσε κόσμο και έγινε καρφί στα μάτια των καπιταλιστών που διοικούν αυτή τη μεγάλη επιχείρηση.

Επί 13 χρόνια που λειτουργεί η ΤΙΜ (πρώην TELESTET) δεν υπογράφηκε επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας. Αυτός ήταν ο στόχος που έβαλε το νεοσύντατο σωματείο. Η εταιρία από τη μεριά της, αναγκασμένη να αποδεχτεί την πραγματικότητα της λειτουργίας συνδικαλιστικής οργάνωσης, έβαλε ως στόχο να μετατρέψει το σωματείο σε παράρτημα της διοίκησης και αν δεν το κατάφερε, να το καταστήσει αναξιόπιστο στα μάτια των εργαζόμενων, εξαναγκάζοντάς το να υπογράψει μια διακομητική σύμβαση, που δεν θα έφερνε καμία ουσιαστική οικονομική βελτίωση για το μεγαλύτερο μέρος των εργαζόμενων, δεν θα έβαζε σε μια τάξη τις μισθολογικές ανισότητες και θα αναπαρήγαγε τη σημειωνή κατάσταση διαίρεσης των εργαζόμενων.

Υστερα από διαπραγματεύσεις που κράτησαν από τον Οκτώβρη του 2006 μέχρι το Γενάρη του 2007 και απέβησαν άκαρπες, το σωματείο, μη θέλοντας να συμβιβαστεί με την αδιαλλαξία της εταιρίας, προ-

σέφυγε στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας. Η προσφυγή αυτή θεωρήθηκε casus belli από την ΤΙΜ η οποία, στην πρώτη κιόλας συνάντηση στον ΟΜΕΔ, «ανακάλυψε ξαφνικά» ότι η διοίκηση του σωματείου (με την οποία επί τόσους μήνες διαπραγματεύόταν με τον πιο επίσημο τρόπο) είναι «ανυπόστοτη» και «πορράνομη». Ζήτησε, λοιπόν, διακοπή της διαδικασίας μεσολάβησης και ταυτόχρονα κατέθεσε αγωγή ενάντια στο σωματείο, με την οποία ζητά να ακυρωθούν όλες οι ενέργειες στις οποίες έχει προβεί!

Ο μεσολαβητής δεν πήρε απόφαση στη συγκεκριμένη συνάντηση. Ζήτησε υπομονή από τα δύο μέρη και θα αποφανθεί μάλλον μέσα στο Μάρτιο. Ομως, το μείζον εδώ είναι η στάση της ΤΙΜ, που δεν έχει το μοντέρνο πρόσωπο της εργοδοτικής τρομοκρατίας. Οι απειλές δεν έπιασαν, τα καλοπιάσματα δεν έπιασαν, οι εκβιασμοί δεν πέρασαν, έτσι μπαίνει μπροστά ένας εξοντωτικός δικαιοστικός αγώνας, με σκοπό να στείρει τον τρόμο ανάμεσα στους εργαζόμενους. Να στείλει το μήνυμα ότι στο βιλαέτι που διοικούν αυτοί είναι ο νόμος και όποιου του αφέσει.

Το ΔΣ του σωματείου δηλώνει σε ανακοίνωσή του: «Αυτές οι κινήσεις δεν θα μας αποθαρρύνουν, δεν θα μας βγάλουν από τον δρόμο της προσπάθειας για ανακομοποιητική συλλογική σύμβαση, ούτε θα μας κάνουν να παραιτηθούμε από την καθημερινή μας παρέμβαση για οποιοδήποτε μικρό και

μεγάλο πρόβλημα των συναδέλφων. Δεν θα μας πτωτήσουν ούτε τα υπονούμενα για άλλες ενέργειες "παραδειγματισμού" μας. Αργά ή γρήγορα, και η ίδια η διοίκηση της ΤΙΜ θα καταλάβει ότι αυτές οι πρακτικές δεν θα περάσουν, ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος από το να κάτσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και να δει με πραγματικά άλλο μάτι τα δίκαια αιτήματά μας και την υπογραφή συλλογικής σύμβασης».

Η πανεπιστημιακή αστυνομία στο πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια διαθέτει το ηλεκτροσόκτηλο και μάλιστα το χρησιμοποιήσε πριν μερικούς μήνες, όταν ένας Ιρανο-αμερικανός φοιτητής δεν είχε ή αρνήθηκε να δείξει τη φοιτητική του ταυτότητα ενώ καθόταν μέσα στη βιβλιοθήκη. Του έκαναν συνεχόμενα ηλεκτροσόκ μέσα στη βιβλιοθήκη! Σε βίντεο του περιστατικού, που κατέγραψε συμφοιτητής του με κινητό, φαίνεται ότι του έκαναν ηλεκτροσόκ τουλάχιστον πέντε φορές. Κάποιοι φοιτητές που τόλμησαν να διαμαρτυρηθούν απειλήθηκαν και αυτοί ότι θα υποβληθούν σε ηλεκτροσόκ

θα αντιληφθούν το παιχνίδι που παίζεται από την εταιρία στις πλάτες όλων μας. Οτι στη συνειδησή τους θα καταδικάσουν αυτές τις αντισυνδικαλιστικές μεθοδεύσεις, που θυμίζουν άλλες εποχές. Οτι θα πουν ένα σθεναρό ΟΧΙ στην προσπάθεια της διοίκησης να μας γυρ

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

Εχετε προσέξει τελευταία, ότι πολλά σημαντικά γεγονότα γίνονται Πεμπτοπαρασκευές και δεν προλαβαίνουμε να τα συμπεριλάβουμε στην ύλη της Κόντρας;

Λοιπόν, ακόμα δεν τελεσδικήσει η εξάρδιωση του βραχίονα (μηνίκε σε γύψο) και habemous paparam – χολιγουντιανή: Ο Κλούνεϊ (κλάιν μάιν) ή ο Κέιζ [cage = κλουσθί] δια υποδυμούν τον πρωταγωνιστή Goldon. Εμάς όμως άλλα μας καίνε κι οι ρέγκε - ράστα μας κλαίνε. Δεν είχαμε ενημέρωση από τον έγκλειστο γιο Σάκη. Άραγε του υπέβαλε ο πρόεδρος τα έγγραφα που ζήτησε; Από την άλλη, το Κοκκινοσκούφειο ενδιαφέρον δεν ρουαγαλίζει, δεν σαρκοζεί και τελικώς εχέσθη για τον νικητή των γαλλικών τεφροδόχων. Σύμπαντα τα εΜΜΕσματα ασχολούνται με τις (κουτο)φράγκες εκλογές, λες και δόδηκε (δεν δόδηκε μήπως;) μυστικό συν-δυμα.

Εδώ έχουμε άλλα. Η Ναυσικά (ναυς ΙΚΑ) μπάζει νερά. Το πλοίο της κυνωνικής ασφάλισης βυθίζεται αύτανδρο, οι δέσεις του ΟΔΔΥ σέα αυτό δείχνουν. Ξεπούλημα μέσω ΟΔΔΥ, νέα δημοπρασία που λέει και ο Τζιμάκος. Κι οι σεβ-αστοί βιομήχανοι μηχανεύονται εκλογές. Αμήχανοι παρακολουθούμε μηχανικά τις εξελίξεις, exel ήξεις αφίξεις σε στατιστικούς πίνακες πιστών δημοσκοπιστών κι ανασκολοπιστών. Την ίδια ώρα, όρα τώρα τη χώρα εκπροσωπούμενη στο εξωτερικό από άμισθους πρόξενους («Ποντικί» 26/4).

Αποκέντρωση, yeah! Οι όμυροι της παιδείας δια προσαυλίζονται στο Μαρούσι, ν' ανασάνει λίγο το κέντρο. Τουπάκ Αμαρουσίου, πορείες στο φωτεινό μονοπάτι της Κηφισίας! Και ματ στο τέλος κάθε παρτίδας. Α, ναι: Ολοι στην παράνομη και καταχρηστική «κατά παράδοση» απεργία της 15ης Μάρτη. Που 'σαι κοκκινόπανο να διαπραγματεύεταις τις γεμάτες δράσεις άδειες ζωές μας...

To Shit die-mond συνεχίζει να ξερνάει πετρόλαδο στη δύρα της Θήρας. Τα κερκυραϊκά ξενοδοχεία – ύσινες εξακολουθούμενα να τρέφονται με πτώματα. Είναι λόγοι αυτοί για διαμαρτυρίες; Οεο οεο, πότε θα σταματήσετε τον κυνωνικό πόλεμο, πολύχρωμα αγοροκόριτσα; Ξέχασα, αυτά είναι ζητήματα ήσσονος σημασίας, πρέχει η εξέγερση σε απόλλες του πολεμικού Ειρηνικού και η διάσωση της αιδοιόψειρας του Λεσότο. Να βαφτούμε, εμπρός τύμπανα και πίπιζες, πάντα το μυαλό του συνωστισμού των βολεμένων ήταν στους εργάτες. Κι ο Σάββας εξακολουθεί να μένει ξηρός στο δικό του Γκουαντανάμο. Τι θα γίνει ρεεεε; Αλήδεια, γιατί δεν τον μήνυσε κανείς για τα ασύστολα ψεύδη του βιβλίου του;

Τρομοκράτες χωρίς μπούργκα από το Μπουργκάς απλώνουν φτίλι αις την Αλεξανδρούπολη. Ετοιμάζονται γ' ανατινάχεις στον Εβρο, στο νεύρο της ευρωπαϊκής εξώπορτας. Θράκα δια γίνει η Θράκη, πάει η πατρίδα σε παρτίδα τοπορού, άγεται στον αγώγο της άπω λείας. Και το 'λεγε ο συνάδελφος Κεραυνός, να πάρουν οι πάλοι την Πόλη, δικιά μας είναι, τον Κεράτιο μου... Αλήδεια τι γίνεται με τα συνδικάτα; Από την «Αλληλεγγύη» του Λέσα Βαλέσα φτάσαμε στην συνώνυμη εκκλησιαστική ΜΚΟ των σάπιων κοτόπουλων. Αφυπνισθείτε πιστοί (riss tea, οι ουρούντες τέινο).

Το σλαβομακεδονικό τόξο επιβουλεύεται την ορδοδοξία μας. Ρουμάνοι έρχονται από ρουμάνια, ο Βουλγαράκης της πολιτιστικής απραξίας πουστρώνει χαλί στους βούλγαρους, σκοπιανοί καταλαμβάνουν σκοπιές, αλβανοί κι αλαβανοί ανοίγουν κερκόπορτες σε απόγονους κερκοπιδήκων. Η χώρα κινδυνεύει, όχι μόνο από το Χόρα, τις χορεύτριες και τα χορικά των δελτίων αιδήσεων. Η πατρις βαδίζει προς τον κρημνόν, που έλεγε κι ο μεγάλος δικτάωρ (ΐοιος Τσάρι Τσάπλιν ρε); Ακόμα και οι γείτονες το αντιλήφθηκαν και πάγωσαν τα δερμά επεισόδια. Πήραν σακούλια πασατέμπο και μας κάνουν χάζι, καθισμένοι στα μικρασιατικά ρείδρα του Αιγαίου. Τα παράλια έχουν γεμίσει τούφλια, από ψώφια Ιμια (ψωφίμια) μέχρι Καστελόριζο που βρίζει την ελληνική απουσία, γυρεύοντας απέναντι νερό, γιατρούς και είδη προ της ανάγκης...

Κι οι εργάτες, με σφιγμένες τις ροζιασμένες γροθιές από αγωνία, περιμένουμε την κλήρωση του Λόπο, δύο άγιες τριάδες μπαλάκια που δ' αλλάζουν τη ζωή μας. Να διαβούμε το ταξικό αυλάκι – τέλος το ταβλάκι – και να μιλάμε πλέον ήπια, πολιτισμένα για ταξικές αντιδέσεις, αλλάζοντας την κουβέντα. Γιατί όπως λένε οι Μαρξ – Σπένσερ «ο πελάτης δεν έχει να χάσει παρά το περιεχόμενο της πιστωτικής κάρτας του». Κάρτα μωρή άρρωστη.

Τέλος, χωρίς διάδεση συκοφαντίας, μηλοφαντίας ή φραουλοφαντίας και μη ων ΚΚΕ (Καλλιεργητής Κλίματος Εχθρόπτης), διαφωνώ με το ψιλό γαζί στην Ιωνία (ξηλώδηκε;) και συντάσσομαι με την κεφαλαιο-ποίηση. Ιδίως με τον ακροτελεύτιο στίχο του Βγον: Μετά τη γερή μπάζα, είστε όντως για τα μπάζα! Καθόσον καραγκιόζηδες, σύμφωνα και με τον Κεφαλογιάννειο λυρισμό.

Κοκκινοσκουφίτσα

kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

■ Nauάgio Sea Diamond

Με ρυθμό χελώνας οι έρευνες, συνεχίζεται η οικολογική καταστροφή

Με ρυθμό χελώνας συνεχίζεται η διοικητική έρευνα για το ναυάγιο του Sea Diamond, το οποίο έχει ήδη φύγει από την τρώτη γραμμή της επικαιρότητας (αυτό που ήθελαν, δηλαδή, κυβέρνηση και πλοιοκτήτρια εταιρία). Να φανταστείτε ότι δεν έχουν καταθέσει ακόμη ούτε καν δύο οι αξιωματικοί του κρουαζερόπλοιου, όπως και μια σειρά άνθρωπων που μπλέχτηκαν στη διαδικασία διάσωσης επιβατών και πληρώματος και στη συνέχεια βύθισης του πλοίου.

Δυο εβδομάδες χρειάστηκαν για να φύγει το «μαύρο κουτί» του Sea Diamond για τη Φλόριντα των ΗΠΑ, όπου θα αποκρυπτογραφηθεί. Η ευθύνη σ' αυτή την περίπτωση ήταν της Εισαγγελίας Νάξου, η οποία επίσης δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να δώσει καμιά εξήγηση για την καθυστέρηση. Αυτή τη στιγμή ουδείς μπορεί να πει πότε θα τελείωσει η διαδικασία αποκρυπτογράφησης. Το μόνο που λένε είναι ότι θα είναι χρονοβόρα!

Και βέβαια, η οικολογική καταστροφή στη Σαντορίνη συνεχίζεται. Ο πρώτος βοριάς της περασμένης εβδομάδας να δηλώσει ότι σταματά κάθε συνεργασία μ'

σκόρπισε τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα της πλοιοκτήτριας εταιρίας («έχουν ληφθεί όλα τα απαραίτητα μέτρα για την απορρύπανση» διαβεβαίωνε ο Κ. Λουΐζου) και των κυβερνητικών υπαλλήλων της (ποιος ξεχνά ότι ο Κεφαλογιάννης χαρακτήρισε το ναυάγιο «μεγάλη διαφρίμιση για την Ελλάδα», ενώ η Πετραλιά διαβεβαίωνε ότι «εφέτος η Σαντορίνη θα είναι καθαρή και θα έχει την καλύτερη της εποχή»); Ο βοριάς έσπασε τα πλωτά φράγματα και μεγάλες κηλίδες έφυγαν και άρχισαν να «ταξιδεύουν». Ήδη, κάποια τμήματά τους ξεβρά-

στηκαν στις παραλίες του νησιού. Τα πρώτα θύματα τους μόνο σε μικρές κηλίδες που παρουσιάζονται. Αν προκληθεί μια μεγάλη ρωγμή και παρουσιαστεί εκτεταμένη διαρροή, τότε θα σηκώσουν τα χέρια ψηλά. Ισως αυτό να θελει η εφοπλιστική επιχείρηση, για να γλιτώσει το κόστος της άντλησης των τοξικών ουσιών από το κουφάρι του πλοίου. Οσο για την ανέλκυση, που ζητούν οι μικροί και μεγάλοι επιχειρηματίες της Σαντορίνης, που ζουν από τον τουρισμό, αυτή μόνο σαν ανέκδοτο ακούγεται. Δεν θα βύθιζαν το πλοίο για να μπουν στα έξοδα να το ανελκύσουν μετά.

Το σχέδιο άντλησης των εκατοντάδων τόνων πετρελαϊδίου, λαδιών, υγρών για υδραυλικά συστήματα και λοιπών τοξικών υλικών που είναι αποθηκευμένα στο κουφάρι του Sea Diamond ακόμα δεν το έχει δει κανένας. Τα αντριρρυπαντικά που μόνο συμβαίνουν στα μπόρια του Λουΐζου

οιτή την Οργάνωση. Ο Χριστόδουλος και η παρέα του θα έπρεπε να γίνει έρευνα και για άλλα φορτία που μοιράσει η «Αλληλεγγύη» ή που έχει σε αποθήκες.

Με θράσος χιλιών πιθήκων ο εκπρόσωπος της Εκκλησίας βγήκε και δήλωσε ότι 30 τόνοι απ' αυτά τα κοτόπουλα χρησιμοποιήθηκαν για τα συσσίτια των απόρων της Εκκλησίας μέσω της «Αλληλεγγύης» (μιλάμε για μεγάλη μπίζνα των δεσποτάδων), θα έπρεπε ομέσως να δηλώσει ότι σταματά κάθε συνεργασία μ'

Βαθύ ροζ

τρακοσίων ογδόντα δύο (3.482) ευρώ. Με την τεχνική cyber-knife πραγματοποιείται «εγχείριση» κακοήθους όγκου με εκπομπή ακτινοβολίας χωρίς υποστέρηση. Για ορισμένες περιπτώσεις η τεχνική αυτή αποτελεί τη μόνη λύση για σύγκους που λόγω θέσης δεν επιδέχονται χειρουργική επέμβαση, αφού υπάρχει κίνδυνος να πειραχτούν γειτονικοί ιστοί και όργανα.

Με τη διαδικασία της έκδοσης της υπουργικής απόφασης η τιμή που στη συγκεκριμένη περίπτωση βαφτίστηκε στην ιατρική γνωμοδότηση από την Επιτροπή Ιατρικού Διατάγματος που αφορά την ανακοινωθήση ιατρικών πράξεων. Εκεί καθορίζονται οι τιμές για μια σειρά ιατρικών πράξεων όπως ακτινογραφίες, υπερηχογραφήματα, σπινθηρογραφίες κλπ. Στο αρχικό σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος βλέπουμε ότι αναφερόταν και η τιμή για τη συνεργασία της περιφέρειας με άλλες απόσπασμα από το κείμενο

Εμπλοκή με την πρόταση της JP Morgan

Hπροθεσμία που έθεσε η JP Morgan στα άλλα μέρη του κυκλώματος που πούλησε το «αμφτωτό» ομόλογο στο TEADY (και άλλα τρία ασφαλιστικά ταμεία - TEAPOKA, Εφημερίδωπωλόν, Φορμάκου- για τα οποία δεν γίνεται λόγος) παρήλθε άκαρπη. Η North Asset Management του περιβόρτου Παπαμαρκάκη δεν έχει απαντήσει και ανακοίνωσε την Πρωτομαγιά πως περιμένει να απαντήσουν τα άλλα εμπλεκόμενα στη συναλλαγή μέρη (αυτά είναι η γερμανική Hypo Vereinsbank και η Ακρόπολις).

Ομως, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, η NAM είναι αυτή που εισέπραξε τη μεριδια του λέοντος, καθώς πήρε το ομόλογο από την JPM στο 92,95% της ονομαστικής του αξίας, το πούλησε στην HVB στο 99,90% και αυτή με τη σειρά της στην Ακρόπολις στο 99,95%, για να καταλήξει στα Ταμεία στο 106,5%. Πριν από οποιονδήποτε άλλον, λοιπόν, αυτή όφειλε να απαντήσει και όχι να «αγοράζει χρόνο», καλυπτόμενη πίσω από τις άλλες

Σκοτώνουν τ' αλογά όταν γεράσουν...

✓ Εδώ και πολύ καιρό έχει κάνει ξεκάθαρο ο προπονητής του Ολυμπιακού Τάκης Λεμονής ότι δεν υπολογίζει στο έμψυχο δυναμικό της ομάδας τον Γρηγόριο Γεωργάτο. Η αγωνιστική παρουσία του πάχτη τη φετινή σεζόν σε συνδυασμό με την ιλικά του δεν μας επιτρέπουν να διαφωνήσουμε με τον προπονητή των ερυθρόλευκων. Ο Γεωργάτος έφρασε στο τέλος της ποδοσφαιρικής του καριέρας, δεν μπορεί να προσφέρει σε ομάδες που κάνουν πρωταθλητισμό και συνεπώς οι ελπίδες για παραμονή του στο λιμάνι είναι ελάχιστες, ακόμη και αν αλλάξει ο προπονητής του Ολυμπιακού. Δεν μπορούμε όμως να μη σχολιάσουμε τη συμπεριφορά του Λεμονή απέναντί του.

Είθισται σε παίχτες που έχουν προσφέρει σε μια ομάδα και οι οποίοι για χρόνια αποτελούν βασικά «εργαλεία» της, στο τέλος της καριέρας τους να τους προσφέρουν τη δόξα που δικαιούνται. Σε αδιάφορα παχνιδιά πάρουν χρόνο συμμετοχής για να κερδίσουν το χειροκρότημα των οπαδών της ομάδας και να απολαύσουν τις τελευταίες στιγμές της ποδοσφαιρικής τους καριέρας. Στην περίπτωση όμως του Γεωργάτου ο Λεμονής λειτούργησε «εκδικητικά» και τον έχει ξεχάσει στο προπονητικό κέντρο του Ρέντη. Ο αγώνας κόντρα στο καταδίκασμένο σε υποβιβασμό Αιγάλεω ήταν μια καλή ευκαιρία για να του δώσει χρόνο συμμετοχής, όμως δεν το έκανε, δείχνοντας μικροψυχία. Αν μάλιστα συγκρίνουμε τη συμπεριφορά του Λεμονή με τη συμπεριφορά του προπονητή της ΑΕΚ Λαζαρένο Σέρρα Φερέρ στην περίπτωση του Τσιρίλο, μπορούμε να δούμε την τεράστια διαφορά νοοτροπίας ανάμεσα στους δυο προπονητές, η οποία αντικατοπτρίζει και τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στο ευρωπαϊκό και το ελληνικό ποδόσφαιρο. Φερέρ και Τσιρίλο αντάλλαξαν βαριές κουβέντες και η κόντρα τους έφρασε μέχρι το σημείο «ή εγώ ή αυτός». Ο προπονητής κέρδισε τη «μάχη» και ο Τσιρίλο δεν θα είναι πάχτης της ΑΕΚ την επόμενη περίοδο, όμως διατήρησε τον πάχτη στην ενδεκάδα στον αγώνα με την Ξάνθη και του έδωσε τη δυνατότητα να γευτεί την αποθέωση από τους οπαδούς της ομάδας.

Συγκρίνοντας τη συμπεριφορά των δυο προπονητών μπορούμε εύκολα να καταλάβουμε τη διαφορά ανάμεσα στον προπονητή με ευρωπαϊκή νοοτροπία και στον προπονητή που απλά και μόνο θέλει να είναι αρεστός στον πρόδρο της ομάδας.

✓ Επεισός ο Μητρόπουλος και σε πολύ δύσκολη θέση βρίσκεται ο Καλογιάννης. Το Αιγάλεω αποχαιρέτησε την κατηγορία όταν έχασε από τον Ηρακλή εντός έδρας πριν δύο Κυριακές, ενώ η Κέρκυρα δίνει την επόμενη Κυριακή τον ύστατο αγώνα κόντρα στον Παναθηναϊκό στο ΟΑΚΑ και οι ελπίδες της για ένα καλό αποτέλεσμα είναι ελάχιστες.

Οι μέχρι τώρα κινήσεις μπά-

Δεν αναφέρομαστε σε δυσκολίες που αφορούν το

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τόγητρο των πράσινων, το οποίο έχει τη φετινή περίοδο τσαλακωθεί ανεπανόρθωτα, αλλά στο γεγονός ότι τα συλλογικά συμφέροντα των πράσινων δεν συμβαδίζουν με την παραμονή της Κέρκυρας στην μεγάλη κατηγορία. Οι πράσινοι έχουν χάσει τα δυο τελευταία χρόνια στο νησί των Φαιάκων, στο οποίο κυριαρχεί το κόκκινο χρώμα, ενώ οι σχέσεις του Τζίγγερ με τον ισχυρό άντρα της ομάδας της Κέρκυρας είναι ανύπαρκτες, συνεπώς δεν έχουν κανένα λόγο να αδιαφορήσουν.

Εκτός από τους πράσινους σημαντικό ρόλο στην υπόθεση παραμονή θα παίξει και η Ξάνθη, η οποία κατάφερε την περασμένη αγωνιστική με την ισοπαλία κόντρα στην ΑΕΚ στο ΟΑΚΑ να εξασφαλίσει την παραμονή της. Οι Θρακιώτες υποδέχονται τον Ηρακλή ο οποίος θέλει τη νίκη για να εκμεταλλευτεί στραβοπάτημα της Κέρκυρας και ήδη οι φήμες δίνουν και πτάρουν. Μοναδικό κίνητρο για να διαλυθούν οι «σκιές» πάνω από τα Πηγάδια είναι οι αιγάλητο που έχει η ομάδα της Ξάνθης για 39 εντός έδρας παχνιδιά αλλά και τα 100.000 ευρώ που έταξε σαν πριμ ο Πανόπουλος. Η εμπειρία έχει δειξει ότι σε αυτά τα παχνιδιά κερδίζει αυτός που τα θέλει περισσότερο. Μένει λοιπόν να δούμε αν οι παίχτες του Ηρακλή επιβεβαιώσουν τον κανόνα και δώσουν τον υπέρ πάντων αγώνα.

✓ Την ποινική δίωξη πέντε σπαδών του Ολυμπιακού με την κατηγορία της θηβικής αυτούργας ζήτησε η εισαγγελέας για την υπόθεση της δολοφονίας του οπαδού του Παναθηναϊκού στη συμπλοκή της Παιανίας. Η υπόθεση δίνει να μπαίνει στην τελική ευθεία και να οδηγείται στην δικαιοσκηνία, όμως τα ερωτηματικά για την διάθεση που έχει ο εσμός για τη διαλεύκανση της συνεχίζουν να παραμένουν.

Ενώ έχει ζήτηθεί η δίωξη για θηβική αυτούργα, δεν γνωρίζουμε τίποτα για τους φυσικούς αυτούργους. Εφόσον η εισαγγελέας γνωρίζει ποιοι είναι οι οπαδοί που έπεισαν κάποιους άλλους να σκοτώσουν, η απλή λογική λέει ότι γνωρίζει και αυτούς που «πειστήκαν». Εκτός αν οι 5 οπαδοί του Ολυμπιακού κατηγορούνται απλά και μόνο ότι έκλεισαν το ραντεβού του θανάτου, γεγονός που από μόνο του δεν μπορεί να στοιχειωθείσει το αδίκημα. Γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο ότι το μόνο στοιχείο που υπάρχει είναι η ομολογία ενός οπαδού του Ολυμπιακού, ο οποίος παραδέχεται ότι συμμετείχε στη δολοφονία (παραδέχεται ότι χτύπησε δύο φορές με λοστό τον νεκρό και τον αποτελείωσαν κάποιοι άλλοι), η οποία όμως από μόνη της δεν μπορεί να οδηγήσει σε καταδίκη.

Οι μέχρι τώρα κινήσεις μπά-

✓ Νέα εποχή στην ΑΕΚ. Οπως όλα δείχνουν, ο πρόεδρος της Θεμιστοκλής Νικολαΐδης, αποφάσισε να εφαρμόσει το μοντέλο Αρσεναλ και να παραδώσει εν λευκώ την ομάδα στον Φερέρ, ο οποίος καλείται να παίξει το ρόλο που έχει ο Αρσέν Βενγκέρ στην αγγλική ομάδα. Μπαίνουμε στην 4η χρονιά της εποχής Νικολαΐδη, η Ενωση είναι 13 χρόνια χωρίς πρωτάθλημα και πλέον όλοι περιμένουν την υπέρβαση. Το μεγάλο ογκάθι που έχουν να αντιμετωπίσουν είναι η Ελλειψη χρημάτων για να δημιουργηθεί μια ομάδα που να μπορεί να διεκδικήσει με αξιώσεις το πρωτάθλημα στη χώρα μας και να κάνει μια ικανοποιητική ευρωπαϊκή πορεία. Το ύψος του μπάτζετ της ΑΕΚ θα κυριαρχεί στα περισσά επίπεδα, όμως θα εφαρμοστεί, όπως όλα δείχνουν, ένα διαφορετικό μοντέλο. Η ομάδα θα απαλλαγεί από τα μεγάλα συμβόλαια -ήδη παρελθόν θεωρούνται Τσελσί, οι οποία κατηγορία συμβαίνει και με τη Μίλαν, η οποία κατάφερε να ξεπεράσει με τον καλύτερο τρόπο την τιμωρία της για την ανάμιξη στο σκάνδαλο με τις στημένες διαιτήσεις. Ενώ μπήκε στο Champions League από το παρόμιο, κατάφερε να φτάσει στον τελικό. Ας εποιαστούμε για έναν μεγάλο τελικό και επειδή κάποιος πρέπει να κερδίσει, ευχόμαστε αυτός να είναι η Λίβερπουλ.

■ ΓΚΑΣΒΑΝΣΑΝΤ Mala noche

Η πρώτη ταινία του γνωστού σκηνοθέτη («Το δικό μου Αϊντάχ», «Ο ελέφαντας» κ.λπ.) γυρισμένη το 1985 με 20.000 δολλάρια και αισπρύμαυρο φιλμ. Πρόκειται για μια gay ιστορία πάθους βασισμένη σε μια νουβέλα του Walt Curtis. Ο νεαρός ιδιοκτήτης ενός φιλικού ζεύγους στο Πόρτλαντ ερωτεύεται ένα μεξικόνικο λαθρομετανάστη. Στην ατελέσφορη προσπάθειά του να τον κερδίσει γνωρίζει μια σειρά ταπεινώσεις.

Η ταινία γυρίστηκε με ερασιτέχνες ηθοποιούς και διακρίθηκε σε όχημα στην πλεονέκτημα ενώπιον της δικαστηρίου. Βασικό της πλεονέκτημα είναι ότι πραγματεύεται το θέμα της με ρεαλισμό και χωρίς εξωραϊσμούς, αν και η σκηνοθετική οπτική γωνία του Γκας Βαν Σαντ ήταν αικόμια πιο αξιοπρόσεχτο στοιχείο από το ίδιο το θέμα που ούτως ή αλλώς εκείνη την εποχή ήταν τολμηρό και ασυνήθιστο.

■ ΚΕΝΕΘ ΜΠΡΑΝΑ

Ο μαγικός αυλός

Ο κατ' εξοχήν εκφραστής στη μεγάλη οθόνη των σεξπικούρων έργων Κένεθ Μπράνα μεταφέρει εδώ την όπερα του Μότσαρτ «Ο μαγικός αυλός». Η μουσική φυσικά είναι η ίδια, όμως το κύκνειο άσμα του Μότσαρτ αλλάζει εποχή και ξετυλίγεται στις παραμονές του πρώτου παγκοσμίου πολέμου.

Κατά τα άλλα, ο Κένεθ Μπράνα, παρά τις εξαιρετικές του ικανότητες, ακολουθεί την πεπατημένη. Η λεπτομερής και ακαδημαϊκή μεταφορά της όπερας αφαιρεί κάτι από τη ζωντανή της, με αποτέλεσμα ένα βαριεστημένο θεατή, ειδικά εκείνον που δεν είναι μυημένος σε κλασικά θέάματα.

Ελένη Σταματίου

Φωτιά τα Σαββατόβραδα (τώρα και κάθε μέρα)

Ψήφο στην Πανσπουδαστική νούμερο 8 (ίδια κι απαράλλαχτη από το 1974)

No Justice, No Peace!

Σήκωσέ το το δομημένο - δεν μπορώ να περιμένω!

◆ «Είναι αξιοσημείωτο το παράδειγμα της διόρθωσης της κοίτης του ποταμού Isar, που έγινε με σχέδιο του Wiebeking και η οποία διεξήχθη μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, χωρίς να ανέβει το τοπικό ημερομήνιο. "Το 1806", γράφει ο Wiebeking, "ο βασιλιάς της Βαυαρίας διέταξε στο σύνολο 400 στρατιώτες και τους αναγκάσιους για την επιβλεψη υπαξιωματικούς να εκτελέσουν τη διόρθωση της κοίτης του ποταμού Isar που κράτησε μόνο λίγες ώρες και αποτελείτο από μερικές διανοίξεις, επιχωματώσεις παλιών βροχήνων και δύο υψηλών αγωγών. Οι εργάτες έλαβαν το κανονικό ημερομίσθιο". (Από άρθρο του περιοδικού «ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ» τ. 44). Cheap labour. Μια ζωή.

◆ Μια όμορφη διευκρίνιστη αποκάλυψη(;) προσφέρει το περιοδικό ΑΥΤΟ (Απρίλις 2007) για μία πτυχή της δικηγορικής δράσης του Αλ. Λυκουρέζου το 1989. Επίσης ένα ενδιαφέρον πληροφοριακά σημείωμα για τους «Εργατικούς ζουρλομανδύες στη μεσοπολεμική Γερμανία».

◆ Στην εφημερίδα ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ μαθαίνουμε ότι «η τροτσικική αριστερά στη Γαλλία είναι στο 6%» (παρήγορος τίτλος) αλλά και μισή αλήθεια από τη στιγμή που αυτές οι «φιλίες» (της Ερ. Εξ.) δυνάμεις σχεδόν μονοκύκι θα κάνουν το καθήκον τους (απέναντι στη Δεξιά) - και δεν είναι η πρώτη φορά. Για να το κάνουμε πιο λιανά: άκρα αριστερά στη Γαλλία αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει· πολύ δε περισσότερο αριστερά, γενικώς. Υπάρχει μια παράλληλα ομοιόμορφη πορεία από το Μάρτιο του '68 μέχρι και τα σχετικά πρόσφατα πρόστιεια του Παρισιού στην οποία η άρνηση της λαϊκής βίας είναι σταθερή (βλέπε και στάση γαλλικής CNT τον «καιρό των προαστίων»). Οι τσαμπουκαλίδικοι τίτλοι οργανώσεων ή η μερική επιρροή τους στο συνδικαλιστικό κίνημα δεν συνιστούν τίποτε ενδιαφέρον.

◆ Ενδιαφέρουσα η ανάλυση του περιοδικού SARAJEVO (τ. 12 Μάρτης

Φιλάκια

2007) για το Κόσοβο.

◆ Εκθεση βιβλίου 3-14 Μαΐου (φράγκα γιοκ, διάβασμα γιοκ).

◆ Μια συνέντευξη του Θαν. Παπαγεωργίου (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 27/04/07), ενός καλλιτέχνη ο οποίος πράττει (θεατρικά) και δεν αναλώνεται σε προβολή, με τίτλο «Η τηλεόραση είναι καταστροφή», δεν έχει παρά να μας βρει απόλυτα σύμφωνους (ιδιαίτερα το σημείο περί ηθοποιών και σκηνοθετών στην Ελλάδα).

◆ Δύο ταινίες διακρίναμε στον οχετό των τελευταίων εβδομάδων (τηλεοπτική μετάδοση): Τον «41ο» και το «Λιλια 4ever».

◆ Τον κώδωνα του κινδύνου κρούει ΤΟ ΒΗΜΑ (27/04/07) διότι «χάρανε το τρένο των επενδύσεων» - «η Ελλάδα «παραμένει αδύναμη» στην προσέλκυση ξένων κεφαλαίων ύψους 1,2 τρισ. δολάρια που διακινούνται παγκοσμίως και βρίσκεται στις τελευταίες θέσεις της ΕΕ. Ο κ. Κέκιτς, στο συνέδριο του Economist, παρατήρησε πως η ένταξη στην Ε.Ε. δεν είναι αρκετή για να εγγυηθεί την προσέλκυση ξένων επενδύσεων - προσθέτητας ότι το καλύτερο παράδειγμα είναι η Ελλάδα».

◆ Διακρίσεις: ο πρόεδρος της ΟΤΟΕ Τσουκαλάς αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων UNI EUROPA, ο Μαυρίκος στην Παγκόσμια Συνδικαλιστική Ομοσπον-

δία. Αφού έγιναν «ηγέτες» (my arse) της εγχώριας εργατικής τάξης, έβαλαν πλάρη και για τον κόσμο.

◆ Από την EUROSTAT μαθαίνουμε για το ποσοστό της φτώχειας στην ευρωζώνη που ξεπερνάει το 25% περίπου (φτώχεια στην ΕΕ - τί μας λες;).

◆ Ξύλο στους διαδηλωτές από τους μπάτους στο Μακάο της Κίνας - ευτυχώς, ο σοσιαλισμός αμύνεται λυσσαδώδως.

◆ Το πραξικόπημα στην Τουρκία είναι για μετά τις εκλογές:

◆ Γιορτασμός Πρωτομαγιάς - γουάου!

◆ Ρε τα γομημένα τα ομόλογα.

◆ Ενα τίμιο απολογισμό της απεργίας των δασκάλων το 2006 αλλά και μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα συνέντευξη του (συγγραφέα) Νάνι Μπαλεστρίνι διαβάσαμε στο 12ο/13ο τεύχος των «Παιδιών της Γαλαρίας» που επιμένουν.

◆ Και για ποιο λόγο θάκανε αποχή απ' το συσσίτιο ο Γιωτόπουλος; Αφού αυτός είναι αθώος και για τους υπόλοιπους ιγναία πυρί μιθήτω».

◆ Η ατάκα από την εφημερίδα ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ (Μάρτης 2007): «Το πραγματικό ερώτημα δεν είναι αν υπήρχε «κρυφό σχολείο», αλλά αν ήταν μη κρατικό και μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα...» (Μέσα!).

◆ «Ανάμεσα στους εγχώριους αυτοέγκλειστους, τέλος, θα έβαζα και τον Μπάραρον, ο οποίος ήλθε και πέθανε στο αποκλεισμένο Μεσολόγγι, τη στιγμή που ο σιορ Διονύσιος (σ.σ. Σολωμός) άκουγε τα κανόνια απ' τη Ζάκυνθο γράφοντας ποίηση» (από άρθρο του Μ. Στεφανίδη σε περιοδικό της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ 7-8/04/07). Προσυπογράφουμε με χέρια και με πόδια αλλά... (καλού-κακού διαβάστε και τον πρώτο τόμο του Κ. Σιμόπουλου «Πως είδαν οι ξένοι την Ελλάδα του '21» - ιδιαίτερα το κεφάλαιο για τους «φιλέλληνες»).

◆ Πήρε τα πετρέλαια (όσα πήρε) ο Τσάβες αλλά ο λαός πληρώνει την αποζημίωση στους πετρελαιάδες.

◆ «Η μετατροπή της ιστορικής ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ, από εφημερίδα προβληματισμού και διατύπωσης διαφορετικών απόψεων στον χώρο τον "πατριωτικο-δημοκρατικό", σ' ένα έντυπο πιστό... κακέκτυπο αλλών εφημερίδων, ένα δηλαδή αικόμη όργανο της νέας τάξης προγράμματων, είχε εδώ και δυο τουλάχιστον χρόνια σηματοδοτηθεί, τονίζουν γνώστες των εξελίξεων στην εφημερίδα του Φαλήρου...» (από το ΠΑΡΟΝ, 15/04/07).

Δηλαδή η απόλυτη Δελαστίκη δεν ήταν κεραυνός εν αιθρίᾳ; (το ερώτημα όπου δει).

Βασιλης

◆ 1η Μάρτιος τη λεφτά μας στα ταμεία - Σταθερή δουλειά, αξιοπρεπές εισόδημα (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ)

Συνήθως, την Πρωτομαγιά από το «επίσημο» κίνημα διατυπώνονται οι γενικότεροι στόχοι του προλεταριάτου, μαζί με τα όμεσα συνθήματα. Γενικότεροι είναι αυτοί που θα γίνουν κάποτε. Στο μέλλον. Στο απότερο μέλλον. Η προλεταριακή επανάσταση, ο σοσιαλισμός, ο κομμουνισμός. Γιατί τώρα, στην εποχή της βαρβαρότητας, μπορεί να είναι αναγκαία και επιτακτική η κατάργηση του καπιταλισμού, μπορεί να είναι υπερώριμες οι συνήθειες, αλλά δεν είναι έτοιμο το προλεταριάτο. Βεβαίως, το προλεταριάτο, αν δεν «δέχεται» επαναστατική πολιτική, αλλά πολιτική ενσωμάτωσης στον καπιταλισμό, αντί να «ωριμάσει» επαναστατικά μπορεί να «σπατίσει». Άλλα αυτό είναι δύσκολο και αρκετά περίπλοκο θέμα. Δεν κολύπτεται με μια κουβέντα. Στο συγκεκριμένο σύνθημα, στον φετινό γιορτασμό, οι γραφειοκράτες της ΓΣΕΕ προτίμησαν να είναι ειλικρινείς (δεν είναι η ειλικρινεία το καλύτερο σημείο τους, αλλά τέλος πάντων). Δεν ασχολήθηκαν με οράματα, με σοσιαλισμό, με «πρωτομαγιάπικες» κουβέντες για την κατάργηση της εκμετάλλευσης κ.ο.κ. Δικαίως. Γιατί δεν υπάρχει κανένας αφελής στο κίνημα (πλην ΣΕΚ). Δεν υπάρχει κανένας αφελής εργαζόμενος που να πιστεύει ότι οι γραφειοκράτες της ΓΣΕΕ, οι ΓΑΣΚίτες, οι ΔΑΚίτες κατά πρώτο λόγο, έχουν κάποιο σοσιαλιστικό όραμα. Εστω σαν όνειρο, ρε παιδί μου. Οταν αλλάζουν πλευρό και ονειρεύονται. Αν βλέπουν οράματα, βλέπουν καμιά βίλα, κανένα κότερο, καμιά γκόμενα δίμετρη, καμιά γερή μίζα, τέτοια πράγματα. Αυτός είναι ο σοσιαλισμός για τους γραφειοκράτες. Γράφεται αυτός σε ένα σύνθημα; Πώς να γραφεί; Σοσιαλισμός με γιάπτικο πρόσωπο; Δεν πάει. Οπότε, ειλικρινά και ρεαλιστικά: «Τα λεφτά στα ταμεία». Να τα διοχειρίζονται και αυτοί. Θα πείτε και τώρα ήταν στις διοικήσεις. Απαντάμε: Και πού ξέρετε εσείς τα... προσωπικά τους δεδομένα; Το λένε όλωστε παρακάτω: Αξιοπρεπές εισόδημα. Στο δικό τους αναφέρονται. Σε τι να αναφέρθουν; Σ' αυτά που παίρνουν οι εργατούπταλληλοι με βάση τις κατάπτυστες συλλογικές συμβάσεις που οι ίδιοι υπογράφουν; Βέβαια, υπάρχει μια μεγάλη σοσιαλιστική νησίδα στην Πατησίων. Το κτήριο της ΓΣΕΕ... Αποδεικνύεται ότι υπάρχει από τα απόρρητα προσωπικά δεδομένα των εργατών που είναι εκεί. Αποδεικνύεται από τους αγωνιστικούς χαιρετισμούς που τους στέλνουν οι εργάτες όταν περνούν από μπροστά. Της ανοιχτής παλάμης και άλλους που δεν γράφονται. Αποδεικνύεται τέλος από την προστατευτική παρουσία της διμοιρίας των ΜΑΤ. Που μη ξεχνάμε ότι είναι και αυτοί εργαζόμενοι.

σ.σ. Την Τρίτη το βράδυ, μετά από μια πολύ κουραστική αγωνιστική μέρα, οι κατοικ

Εχουμε επανελημμένα αποδείξεις ότι οι πράσινες και μπλε κυβερνήσεις χρησιμοποιούν τον ΟΑΕΔ και την ΕΣΥΕ για να κάνουν λογιστικά παιχνίδια με την ανεργία και να συγκαλύπτουν έτσι τη ζοφερή για τους εργαζόμενους καπιταλιστική πραγματικότητα. Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ διαθέτει κι αυτό τη δική του Στατιστική Υπηρεσία, που εκτός των άλλων επεξεργάζεται τα στοιχεία των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων (ΑΠΔ) που καταθέτουν οι εργοδότες-καπιταλιστές στα υποκαταστήματα του ΙΚΑ, όπως είναι υποχρε-

Ασφαλισμένοι ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις)			
	2003	2004	2005
Γενάρης	1.677.334	1.717.822	1.780.152
Φλεβάρης	1.671.301	1.731.669	1.737.747
Μάρτης	1.693.749	1.753.529	1.757.225
Απρίλις	1.737.789	1.762.829	1.758.157
Μάιης	1.847.321	1.854.690	1.830.133
Ιούνις	1.879.236	1.806.152	1.852.360
Ιούλιος	1.864.907	1.869.431	1.890.970
Αύγουστος	1.827.453	1.831.270	1.866.988
Σεπτέμβρης	1.914.037	1.883.656	1.922.133
Οκτώβρης	1.923.881	1.902.685	1.934.332
Νοέμβρης	1.859.180	1.828.920	1.864.379
Δεκέμβρης	1.768.622	1.783.164	1.836.112
ΜΕΣ.ΟΡΟΣ	1.805.234	1.817.312	1.835.891

στώνουμε ότι:
Το 2004 έχουμε, σε σχέση με το 2003, αύξηση ασφαλισμένων κατά 12.078.

Το 2005 έχουμε, σε σχέση με το 2004, αύξηση ασφαλισμένων κατά 18.579.

Το 2005 έχουμε, σε σχέση με το 2003, αύξηση ασφα-

βέρησης της ΝΔ να χρησιμοποιεί ευρέως τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα το πρόγραμμα απόκτησης εργασιακής εμπειρίας (Stage), του οποίου τη χρονική διάρκεια έχει αυξήσει από 12 σε 18 μήνες, ενώ το 2006 την εκτίναξε στους 30 μήνες.

Την ίδια περίοδο συνεχίστηκε η μόνιμη διαδικασία της εγκατάλειψης -και μάλιστα με μεγαλύτερους ρυθμούς- της αγροτικής παραγωγής από τους φτωχούς αγρότες. Η εγκατάλειψη της αγροτικής παραγωγής από πολύ περισσότερους φτωχούς αγρότες

■ Με βάση τα στοιχεία της Στατιστικής του ΙΚΑ

Παραμύθι της ΝΔ η μείωση της ανεργίας

ωμένοι σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

Το σύστημα με τις ΑΠΔ άρχισε να εφαρμόζεται από την 1η Γενάρη του 2002. Μετά την επεξεργασία των στοιχείων των ΑΠΔ και μέσα σε διάστημα 11 μηνών περίπου η Στατιστική Υπηρεσία δημοσιεύει στην ιστοσελίδα του ΙΚΑ τα μηνιαία στατιστικά στοιχεία για την απασχόληση δύοντων των εργαζόμενων μισθωτών στις ιδιωτικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Για παράδειγμα, πριν λίγες ημέρες δημοσιεύτηκε το μηνιαίο στατιστικό δελτίο απασχόλησης του Μαΐου του 2006.

Ρωτήσαμε υπηρεσιακούς παράγοντες εάν επεξεργάζονται όλες τις ΑΠΔ προκειμένου να συντάξουν τα μηνιαία στατιστικά δελτία για την απασχόληση και μας απάντησαν ότι πλέον επεξεργάζονται όλες τις ο σχεδόν τις ΑΠΔ. Την ίδια γνώμη σχηματίσαμε διαβάζοντας τους προλόγους που συνοδεύουν τα δελτία του Δεκέμβρη του 2004 και του 2005. Σε κάθε περίπτωση, σίγουρο είναι ότι τα στοιχεία για την απασχόληση που βγαίνουν από τη Στατιστική Υπηρεσία του ΙΚΑ μέσω της επεξεργασίας των ΑΠΔ είναι απόλυτης ακρίβειας και δεν μπορούν να συγκριθούν με τα στοιχεία της ΕΣΥΕ για την απασχόληση, που βασίζονται στην επεξεργασία ενός πολύ μικρού δείγματος, της τάξης των 75.000

περίπου εργαζόμενων. Επιπλέον, τα στοιχεία για την απασχόληση της περιόδου Απρίλις 2004-Δεκέμβρης 2005 είναι πιο ευνοϊκά (μια και καταγράφονται περισσότεροι ασφαλισμένοι) για την κυβερνήση της ΝΔ, δεδομένου ότι αυτή την περίοδο η Στατιστική Υπηρεσία του ΙΚΑ επεξεργάζεται τα περισσότερες ΑΠΔ.

Με βάση τα μηνιαία στατιστικά δελτία των ετών 2003, 2004 και 2005 φτιάχαμε τον πίνακα που δημοσιεύεται στην κορυφή της σελίδας. Το πρώτο που διαπιστώνουμε είναι ότι υπάρχουν αποκλίσεις ασφαλισμένων από μήνα σε μήνα και σε μερικές περιπτώσεις οι αποκλίσεις αυτές είναι πολύ μεγάλες. Για να βγάλουμε το μέσο μηνιαίο όρο ασφαλισμένων του 2004 συνυπολογίσαμε και τους μήνες που κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ (Γενάρη, Φλεβάρη και Μάρτη), που οι ασφαλισμένοι ήταν περισσότεροι από τους αντίστοιχους μήνες της κυβερνήσης του 2003. Διαπι-

λισμένων κατά 30.657.

Αυτή τη διαφορά μπορούμε να τη θεωρήσουμε και ως διαφορά στην απασχόληση. Γιατί το ποσοστό της μαύρης εργασίας που παραμένει σταθερά αρκετά ψηλό (γιατί οι κυβερνήσεις πράσινες και μπλε δεν θέλουν να την καταγράψεται από κανένα και έτσι δεν ξέρουμε ούτε πόσο είναι αυτό ούτε τις διαφορές του από χρόνο σε χρόνο).

Το 2004 η απασχόληση στον ιδιωτικό τομέα αυξήθηκε κατά 12.078, ενώ το 2005 αυξήθηκε κατά 18.579 εργαζόμενους. Η συνολική αύξηση, λοιπόν, της απασχόλησης στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα στα δύο χρόνια της νεοδημοκρατικής διακυβέρνησης ανήλθε σε 30.657 εργαζόμενους. Να προσθέσουμε ότι αυτές οι θέσεις εργασίας δεν είναι όλες πλήρους απασχόλησης. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ακόμη την πρακτική της κυ-

σε σχέση με τους 30 περίπου χιλιάδες εργαζόμενους που βρήκαν μια δουλειά, μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι στο πρώτο δύχρονο της νεοδημοκρατικής διακυβέρνησης (2004-2005) είχαμε αύξηση της ανεργίας στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα, στον οποίο συμπερλαμβάνουμε και τον αγροτικό τομέα.

Μένει ακόμη η απασχόληση στο δημόσιο τομέα και των εργαζόμενων που ασφαλίζονται στο ΟΑΕΕ (πρώην ΤΕΒΕ κ.λπ.), που δεν περιλαμβάνονται στους ασφαλισμένους του ΙΚΑ. Αυτή όμως η πρακτική δεν είναι τωρινή (ούτε πρακτική αποκλειστικά της ΝΔ) και έτσι δεν μπορούμε να πούμε ότι προέκυψε αύξηση της απασχόλησης, μέσω της αύξησης των «ελευθεροεπαγγελμάτων».

Αποδεικνύεται, λοιπόν, με βάση τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ότι είναι μεγάλο παραμύθι οι κυβερνητικοί ισχυρισμοί ότι τη διετία 2004-2005 μειώθηκε η ανεργία από 11.3% (που ήταν το πρώτο τρίμηνο του 2004) σε 9,7% και ότι αυτή η μείωση βασίστηκε στην ανάπτυξη του ιδιωτικού καπιταλιστικού τομέα (που στηρίχτηκε με τη σειρά της στο νέο αναπτυξιακό νόμο της κυβερνησης Καραμανλή).

Γεράσιμος Λιόντος

Τα αποθεματικά των Ταμείων πρέπει να επενδύονται με την αξιοποίηση όλων των σύγχρονων μεθόδων. (Ταμεία Επικοινωνίας του ΠΑΣΟΚ, 24.4.07)

Τα δομημένα ομόλογα ούτε ενοχοποιημένα είναι, ούτε πρόκειται να τα κηρύξουμε εχθρούς του λαού. (Αννα Διαμαντοπούλου, Παρασκευή 27.4.07)

Δε συγκίνεται η κλοπή του Χρηματιστηρίου το 1999 με την κλοπή των αποθεματικών των Ταμείων. Το Χρηματιστήριο ήταν μια διαδικασία που ήταν ελεύθερη η βουλήση και η επιλογή του κάθε πολίτη να μπει σε αυτή τη διαδικασία. (Ακης Τσοχατζόπουλος, 2.5.07)

Ντροπαλός οπορτουνισμός

Ερώπηση: Μετά τον πρώτο γύρο δηλώσατε ότι «απένταντι σε αυτή τη σκληρή δεξιά, το Σοσιαλιστικό Κόμμα και η υποψήφιά του δεν στέκονται στο ύψος που θα έπρεπε». Πρόκειται για μήνυμα αποχής ή ψήφου κατά συνείδησιν;

Απάντηση: Ούτε οι προτάσεις της Σεγκολέν, ούτε ο πολιτικός της προσανατολισμός μάς ενθουσιάζουν πίστη σε ενθαρρύνουν να την υποστηρίξουμε. Πριν από τον πρώτο γύρο, φρόντισε πιθελημένα να τοποθετηθεί στο πεδίο της δεξιάς αναδεικνύοντας ζητήματα όπως η τάξη και η ασφάλεια, η σημαία, η Μασσαλιώτιδα. Σήμερα, απευθύνεται κυρίως στην κεντροδεξιά που ενσαρκώνται ο Μπαΐρου! Ωστόσο, η LCR θέτει σαφείς διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα στην αριστερά και τη δεξιά και δεν πρόκειται ν' ακολουθήσει την πολιτική του «μη χείρον βέλτιστον». Φυσικά και οι εκλογείς μας θα ψηφίσουν σύμφωνα με τη συνείδησή τους. Έχουμε αναλάβει, όμως, τις ευθύνες μας: στις 6 Μαΐου θα είμαστε στο πλευρό εκείνων που θέλουν να εμποδίσουν τον Νικολά Σαρκοζί να γίνει πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας! Δεν πρόκειται για υποστήριξη της Σεγκολέν, αλλά για ψήφο εναντίον του Σαρκοζί.